

SLUŽBENI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVI NE

43. kos.

V LJUBLJANI, dne 12. decembra 1930.

Letnik I.

VSEBINA :

266. Zakon o državnih policijskih izvršilnih uslužbencih.
267. Zakon o žandarmeriji (orožništvu).
268. Zakon o deklaraciji ministrstva za zunanje posle glede priznavanja jurisdikcije stalnega mednarodnega sodišča.
269. Pojasnilo k uveljavljenju dopolnilnega protokola s Poljsko.

270. Razglas o opravljanju občinskih blagajniških poslov v občinah Dravske banovine.
271. Imenovanje članov banskega odbora za fond za zaščito učencev.
272. Odločbe državnega sveta.

Z ukazom Njegovega Veličanstva kralja z dne 4. decembra 1930., III. št. 65.255, je bil postavljen za bana Dravske banovine g. dr. Marušič Drago, odvetnik iz Ljubljane in član vrhovnega zakonodajnega sveta.

G. ban dr. Marušič Drago je dne 9. t. m. prevzel poverjene mu posle.

Zakoni in kraljevske uredbe.

266.

Mi

ALEKSANDER I.,

po milosti božji in volji naroda kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog predsednika Našega ministrskega sveta in Našega ministra za notranje posle

Zakon

o državnih policijskih izvršilnih uslužbencih.

1. RAZDELEK.

Ustrojstvo in služba.

§ 1.

(¹) Državno policijsko izvršilno službo opravljajo posebni policijski organi kot uslužbenci resora ministrstva za notranje posle.

(²) Ti policijski izvršilni uslužbenci se delijo na policijske stražnike, policijske agente, nadzorstvene uradnike policijske straže in nadzorstvene uradnike policijskih agentov ter poveljnike policijske straže in šefe policijskih agentov.

§ 2.

(¹) Policijski izvršilni uslužbenci se praviloma pri-
deljujejo v službovanje državnim krajevnim policijskim

oblastvom. Pri večjih policijskih oblastvih tvorijo posebne formacije: zbor policijske straže in zbor policijskih agentov, ki jim načeljuje poveljnik policijske straže, odnosno šef policijskih agentov; njim se prideljuje potrebno število nadzorstvenih uradnikov policijske straže, odnosno policijskih agentov.

(²) Zbor policijske straže, odnosno policijskih agentov, se deli po potrebi v posamezne skupine in posebne tehnične oddelke (n. pr. konjeniški, motociklistični oddelek policijske straže), ki jim načeljujejo kot neposredni poveljniki nadzorstveni policijski uradniki ali starejše osebe iz vrst policijskih stražnikov ali agentov.

§ 3.

(¹) Številčno stanje in vrsta policijskih izvršilnih uslužbencev za posamezna državna krajevna policijska oblastva se določata vsako leto v proračunu.

(²) V proračunu se lahko sistemizirajo mesta policijskih izvršilnih uslužbencev tudi pri takih državnih uradih, ki ne spadajo med državna krajevna policijska oblastva.

(³) Razdelitev zbora policijske straže, odnosno policijskih agentov v skupine in oddelke pri posameznih državnih krajevnih policijskih oblastvih odobruje v mejah s proračunom zagotovljenih sredstev pristojni ban na predlog šefa dotičnega policijskega oblastva, za upravo mesta Beograda pa minister za notranje posle. Prav tako se določa po potrebi tudi način izvrševanja policijske izvršilne službe za posamezna državna krajevna policijska oblastva s posebnim pravilnikom.

§ 4.

(¹) Zbor policijske straže je enotno uniformirana, oborožena civilna straža javne varnosti. Enotno uniformo za policijsko stražo predpiše minister za notranje posle s svojo uredbo, v kateri določi tudi način, kako naj se te osebe oskrbujejo z uniformo. Uslužbenci policijske straže nosijo praviloma uniformo tudi zunaj službe.

(²) Organi zbora policijskih agentov opravljajo službo v civilni obleki. Pri sebi imajo službeno legitimacijo s fotografijo, ki jim jo izda njihov urad, in službeni znak. Službeni znak, na katerem sta vtisnjena državni grb in

ime urada, se nosi na skrivnem mestu. Ti uslužbenci morajo vedno imeti pri sebi obe legitimaciji in se ob izvrševanju službe z njima legitimirati, kjer je to potrebno.

(²) Oborožitev zbora policijske straže in agentov predpiše minister za notranje posle z uredbo, navedeno v odstavku (¹) tega paragrafa; obenem določi pavšal za obleko članov zbora policijskih agentov.

§ 5.

(¹) Stražniki, ki niso oženjeni, ali so vdovci brez otrok ali sodno ločeni od žene brez otrok, se nastanijo v kasarni dotičnega policijskega oblastva. Šef dotičnega policijskega oblastva sme po potrebi odrediti tudi potrebnemu številu nadzorstvenih uradnikov policijske straže stanovanje v kasarni. Prav tako sme šef v izredno važnih primerih posameznikom, ki morajo stanovati v kasarni, dovoliti, da stanujejo zunaj kasarne.

(²) Ostali policijski uslužbenci morajo bivati v kraju svoje službe in se ne smejo brez dovoljenja starešine, odnosno brez posebne službene potrebe niti začasno oddaljiti iz tega kraja.

§ 6.

Organi zbora policijske straže in agentov so podrejeni v službenih, osebnih in disciplinskih odnošajih starešini dotičnega urada, ki izvršuje praviloma to oblast po poveljniku policijske straže, odnosno šefu policijskih agentov, ali kjer takih ni, v primeru potrebe po drugem policijskem uslužbencu.

§ 7.

Če se prekršijo veljavni predpisi in mora policijski izvršilni uslužbenec postopati po službeni dolžnosti, se obrne na dotične osebe s pozivom »v imenu zakona«.

§ 8.

(¹) Policijski izvršilni uslužbenec ne sme zapustiti svoje službe brez očitne potrebe, pa tudi če bi to bilo združeno z nevarnostjo za njegovo življenje.

(²) Policijski izvršilni uslužbenec mora neglede na to, ali je v službi, nuditi vsakomur, ki je v nevarnosti za življenje, telo, svobodo ali imetek, takoj potrebno pomoč in zaščito ter ob vsaki priliki ukreniti potrebne mere za zaščito varnosti in javnega reda.

(³) Policijski izvršilni uslužbenec ne sme biti brez dovoljenja starešine urada član kakršnegakoli društva niti sodelovati pri društvenih pokretnih in gospodarskih podjetjih.

(⁴) Policijski izvršilni uslužbenec se vobče ne sme ukvarjati z drugim delom in mora javiti starešini urada poklic onih članov svoje rodbine, ki žive z njim v skupnem gospodarstvu. Kolikor bi utegnil njih poklic škoditi koristim službe, jim sme omenjeni starešina prepovedati opravljanje tega poklica.

(⁵) Policijski izvršilni uslužbenec ne sme izvrševati brez dovoljenja starešine urada v izključno zasebno korist nikakih polizvedb, straženja, nadzorstva in podobnega ter sprejemati za to ali vobče za opravljanje svojih službenih dolžnosti kakršnokoli nagrado od privatnih oseb.

(⁶) Policijski stražnik in agent-pripravnik ne smeta stopiti v zakon brez dovoljenja starešine urada. Starešina mora pri teh dovoljenjih paziti, da sme od celokupnega števila policijskih stražnikov njegovega urada pra-

viloma biti oženjena samo ena tretjina. Kdor se oženi brez dovoljenja, se odpusti iz službe.

(⁷) V ostalem veljata glede dolžnosti policijskih izvršilnih uslužbencev zakon o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih ter zakon o notranji upravi.

§ 9.

(¹) Policijski izvršilni uslužbenec sme ob opravljanju službe uporabiti svoje orožje samo, kadar ne more na drug način:

1. odbiti fizičnega napada na svojo osebo;

2. preprečiti fizičnega napada, naperjenega zoper življenje ali zdravje drugih oseb;

3. obvladati nasilnega protipravnega odpora, na katerega je naletel ob izvrševanju važnega službenega dejanja;

4. preprečiti pobega nevarnih zločincev ali sumljivih oseb na državni meji ali vojaških beguncev v skupini najmanj treh oseb; in

5. odbiti napada na objekt, čigar čuvanje mu je poverjeno.

(²) Pri uporabi orožja mora, kolikor je le mogoče, čuvati človeško življenje. Kjer prilike to dopuščajo, naj uporabi orožje, ki je manj nevarno [n. pr. nož (bajonet) ali sabljol]. Zlasti pa mora pri uporabi orožja paziti, da ne bodo prizadete nedolžne osebe.

(³) Posamezne skupine in oddelki ali njih deli smejo uporabiti orožje samo na povelje svojega vodnika.

(⁴) Po vsaki uporabi orožja se predloži takoj izčrpno poročilo starešini.

(⁵) Vsaka protipredpisna uporaba orožja ima za posledico disciplinsko in morebiti tudi kazenskopravno odgovornost.

(⁶) Če je policijski izvršilni uslužbenec pri opravljanju službe uporabil orožje, se sme pridržati v sodnem priporu samo z dovoljenjem državnega tožilca in samo na njegov predlog se sme odrediti preiskovalni zapor.

2. RAZDELEK.

Osebnostne razmere.

1. Policijski stražniki in agenti.

§ 10.

(¹) Kandidat za policijskega stražnika in agenta mora izpolnjevati te-le pogoje:

1. da je državljan kraljevine;

2. da je dovršil 21. leto in ni še prekorajčil 30. leta starosti;

3. da je telesno in duševno zdrav;

4. da je neoženjen ali vdovec brez otrok ali sodno ločen od žene brez otrok;

5. da je neomadeževanega vedenja v preteklosti;

6. da zna čitati, pisati in računati; in

7. da se pismeno zaveže, ostati v policijski izvršilni službi najmanj tri leta in v primeru samovoljne oddaljitve iz službe plačati državni blagajni polovico onih prejemkov, ki bi jih bil prejel tekom one dobe, ki je ne odsluži.

(²) Razen tega mora biti kandidat za policijskega stražnika visok najmanj 164 centimetrov in mora imeti

odslužen rok v stalnem kadru v eni izmed glavnih vrst orožja vojske ali mornarice.

(³) Minister za notranje posle sme poedine kandidate v posebnih, upoštevanja vrednih primerih izjemoma oprostiti pogojev, navedenih pod točkama 2. in 4. odst. (¹).

(⁴) Ob enakih pogojih imajo prednost policijski stražniki, odnosno agenti, dalje odsluženi podčastniki ali kandidati z večjo splošno naobrazbo ali osebe, ki razpolagajo v zvezi s svojim prejšnjim poklicem s posebnim osebnim ali strokovnim znanjem.

§ 11.

(¹) Pripravljalna služba policijskega stražnika, odnosno agenta, traja tri leta. Pričenja se s sprejemom v osrednjo šolo za policijske izvršilne uslužbence. Pripravnik se sprejemajo v šolo na podstavi natečaja banskih uprav, odnosno uprave mesta Beograda, s pogoji in v maksimalnem številu, ki jih določi minister za notranje posle. Natančnejše odredbe o tej šoli predpiše minister za notranje posle s svojo uredbo.

(²) Po uspešno dovršeni šoli porazdeli minister za notranje posle dotične pripravnike za policijske stražnike in agente v posamezne banovine, odnosno v upravo mesta Beograda.

(³) Stražnik - pripravnik, odnosno agent - pripravnik, sme biti tekom pripravljalne službe odpuščen brez vsake pravice do kakršnegakoli zahtevka proti državi; nasprotno pa nima stražnik-pripravnik, odnosno agent-pripravnik, pravice, da bi se sprejela njegova ostavka na službo, temveč traja njegova služba obvezno tri leta.

(⁴) Po treh letih pripravljalne službe, ki se šteje v njo tudi doba učenja, se oceni pripravnik radi imenovanja za policijskega stražnika — agenta in se podvrže ob tej priliki ponovnemu zdravniškemu pregledu.

§ 12.

(¹) Stražnik - pripravnik, odnosno agent - pripravnik, se postavi za zvančnika tretje skupine. Ko odsluži tri leta pripravljalne službe s povoljno oceno, se postavi za policijskega stražnika III. razreda, odnosno policijskega agenta III. razreda, in sicer kot zvančnik tretje skupine.

(²) Policijski stražnik III. razreda, odnosno policijski agent III. razreda, lahko napreduje čez štiri leta, ki jih prebije na tem položaju, za policijskega stražnika II. razreda, odnosno policijskega agenta II. razreda, in sicer kot zvančnik druge skupine.

(³) Policijski stražnik II. razreda, odnosno policijski agent II. razreda, lahko napreduje čez štiri leta, ki jih prebije na tem položaju, za policijskega stražnika I. razreda, odnosno policijskega agenta I. razreda, in sicer kot zvančnik prve skupine.

(⁴) Policijski stražnik I. razreda, odnosno policijski agent I. razreda, lahko napreduje čez štiri leta, ki jih prebije na tem položaju, za policijskega nadstražnika, odnosno policijskega višjega agenta, in sicer kot zvančnik prve a) skupine.

(⁵) Pri napredovanju policijskih stražnikov in agentov po določbah tega zakona ne veljajo roki, določeni v členu 58. zakona o uradnikih.

§ 13.

Policijskim stražnikom in agentom grede vsi prejemki, ki jih prejemaajo zvančniki na podstavi zakona

o uradnikih, vštrevši semkaj tudi draginjsko doklado, Položajna plača prve a) skupine zvaničniške kategorije znaša 2400 Din na leto.

§ 14.

Z ozirom na posebno težavnost in odgovornost policijske izvršne službe se določa posebna doklada na službo, ki znaša mesečno:

- 1. za položaje prve a) skupine Din 400—
- 2. za položaje prve skupine Din 300—
- 3. za položaje druge skupine Din 250—
- 4. za položaje tretje skupine, razen pripravnikov Din 200—
- 5. za pripravnike Din 150—

vendar pa s tem, da pripravniki, dokler so v šoli, ne uživajo te doklade.

§ 15.

(¹) Policijski stražniki in agenti se lahko posebej nagradijo za posebne uspehe v službi:

- 1. s pohvalo v dnevem povelju;
- 2. s posebno pismeno pohvalo starešine urada, ki se priobči vsem uslužbencem tega urada;
- 3. z denarno nagrado, ki jo določi na predlog starešine urada ban, odnosno na predlog upravnika mesta Beograda minister za notranje posle;
- 4. z napredovanjem, ki ga v izrednih primerih po zaslišanju strokovnega sveta odobri minister za notranje posle na predlog bana, odnosno upravnika mesta Beograda.

(²) V primeru točke 4. prejšnjega odstavka ne veljajo določbe odstavkov (¹) — (⁴) § 12. o rokih, ki so potrebni za napredovanje, vendar sme napredovati uslužbenec na ta način samo za eno višjo skupino in največ enkrat v roku treh let.

(³) Vse zgoraj naštete nagrade se vpišejo v službeni list dotičnega uslužbenca.

§ 16.

Glede disciplinske odgovornosti veljajo v celoti določbe VIII. poglavja zakona o notranji upravi s temi-le izpremembami:

- 1. H kaznim za nerednosti, navedenim v čl. 125. zakona o notranji upravi, se pristavlja kot najnižja kazen: usni ukor.
- 2. Denarno kazen za nerednost izreka starešina urada, usni ali pismeni ukor pa sme izreči tudi poveljnik policijske straže, odnosno šef agentov.
- 3. S pritožbo po čl. 127. zakona o notranji upravi se ne odlaga izvršitev.
- 4. K disciplinskim kaznim, navedenim v čl. 130. zakona o notranji upravi, se pristavlja kot najnižja disciplinska kazen: zapor v kasarni do 30 dni z rednim opravljanjem službe. To disciplinsko kazen sme izreči po dovršeni preiskavi in zaslišanju obdolženega stražnika ali agenta tudi starešina urada sam, ki lahko prenese to pravico na poveljnika policijske straže, odnosno šefa agentov. Zoper odločbo o kazni je dopustna pritožba po čl. 127. zakona o notranji upravi, s katero se ne odlaga izvršitev odločbe.
- 5. Med točki 3. in 4. čl. 120. zakona o notranji upravi se uvršča kot posebna kazen samotni zapor do 15. dni, tekom katerega izgubi kaznjene doklado na službo ter 30% osnovne in položajne plače. To in ostale kazni iz

čl. 170. zakona o notranji upravi izrekajo disciplinska sodišča, navedena v naslednji točki.

6. Disciplinsko sodišče prve stopnje je disciplinsko sodišče pri državnem krajevnem policijskem oblastvu, disciplinsko sodišče druge in zadnje stopnje pa je disciplinsko sodišče pri banski upravi, odnosno glede stražnikov ali agentov uprave mesta Beograda disciplinsko sodišče pri ministristvu za notranje posle. Če bi ne imel urad, v katerem služi dotični stražnik ali agent, posebnega disciplinskega sodišča, ga sodi na prvi stopnji disciplinsko sodišče pri banski upravi, na drugi stopnji pa disciplinsko sodišče pri ministristvu za notranje posle. Odločbe disciplinskih sodišč druge stopnje so izvršne.

7. Predsednik disciplinskega sodišča pri državnem krajevnem policijskem oblastvu je starešina urada, odn. njegov zakoniti namestnik, člana pa sta dva uradnika, vzeta iz začetka seznama, ki ga določi za vsako leto isti starešina. Disciplinskega tožilca in njegovega namestnika imenuje za vsako leto starešina urada, in sicer v prvi vrsti iz vrst politično-upravnih uradnikov.

8. Čim zve starešina za disciplinski prestopok uslužbenca, odredi kratke pismene poizvedbe, ki jih praviloma opravi poveljnik policijske straže, odnosno šef agentov, ki poda po dovršenih poizvedbah svoj obrazložen predlog. Če se na podstavi teh poizvedb spozna, da ne zadoštuje kazni, ki se sme izreči brez disciplinskega sodišča (točka 4. tega paragrafa), izda starešina urada rešitev, da se dotični uslužbenec postavi pred disciplinsko sodišče. Starešina urada postavi, kjer je to potrebno, tudi posebnega disciplinskega preiskovalca, in sicer v prvi vrsti iz politično-upravnih uradnikov.

9. Pri disciplinskem sodišču pri državnem krajevnem policijskem oblastvu glasuje vedno kot prvi po činu najmlajši član disciplinskega sodišča, predsednik pa samo takrat, kadar se ta dva člana ne strinjata. Disciplinsko sodišče sme izreči tudi kazni, ki spada v področje starešine urada, odnosno poveljnika policijske straže ali šefa agentov. V tem primeru veljajo glede pritožbe določbe točke 4. tega paragrafa.

10. Zoper sklep o obnovi postopanja (čl. 170. zakona o notranji upravi) ima prizadeta stranka pravico do pritožbe na disciplinsko sodišče druge stopnje v roku 15 dni.

11. Vsaka rešitev o predhodni odstranitvi (odst. (4) čl. 175. zakona o notranji upravi) se priobči v treh dneh pristojnemu disciplinskemu sodišču prve stopnje.

12. Zoper rešitev o odstranitvi (čl. 177. zakona o notranji upravi) se smeta pritožiti iz službe odstranjeni stražnik ali agent in disciplinski tožilec na disciplinsko sodišče druge stopnje.

§ 17.

Ostavke na službo, ki jo poda policijski stražnik ali agent, ni treba sprejeti, ako ta uslužbenec še ni odslužil triletnega obveznega roka. Drugače pa je treba sprejeti ostavko najpozneje v roku treh mesecev.

§ 18.

(1) Policijskemu stražniku, odnosno agentu, gre po 10 letih službe 50% pokojninske osnove, za vsako nadaljnje polletje pa po 1,25%, tako da dobi po 30 letih polno pokojninsko osnovo za pokojnino.

(2) Od doklade na službo po § 14., ki jo je prejemal ob času upokojitve, dobi policijski stražnik ali agent, če se upokoji, ko je dovršil 15 let efektivne službe, 50%; če se upokoji po dovršenih 20 letih efektivne službe, dobi

60%, po 25 letih 70% in končno po 30 letih efektivne službe vso doklado.

(3) V členu 31. uradniškega zakona navedeni 15% povišek se računi za pokojnino samo onim policijskim stražnikom ali agentom, ki imajo 30 let službe.

(4) Ako je dovršil policijski stražnik ali agent 30 let efektivne službe ali 60 let starosti, se mora na svojo prošnjo upokojiti.

2. Nadzorstveni policijski izvršilni uradniki.

§ 19.

(1) Poleg pogojev, ki jih zahteva zakon o uradnikih za sprejem v uradniško službo, je potrebno kandidatu, da je dovršil 21. leto, a ni še prekoratil 30. leta starosti. Povrh tega je potrebno kandidatu za nadzorstvenega uradnika policijske straže, da je odslužil rok v stalnem kadru, in sicer v glavnih vrstah orožja vojske in mornarice. Tudi tu velja v odst. (3) § 10. navedena pravica oprostitve.

(2) Osebe in stroke policijskih stražnikov in agentov brez šolske kvalifikacije, predpisane v uradniškem zakonu, se smejo imenovati za nadzorstvene policijske uradnike III. kategorije, če imajo najmanj 10 let neoporečne policijsko-izvršilne službe in če so bile v tej službi v posledicah treh letih ocenjene z odlično. Mesta nadzorstvenih uradnikov tretje kategorije se dopolnjujejo izključno s takimi osebami.

(3) Natančnejše odredbe o obiskovanju šole, odnosno tečaja za nadzorstvene policijske uradnike, predpiše minister za notranje posle s svojo uredbo. Nadzorstveni policijski izvršilni uradniki I. in II. kategorije, ki opravijo po dovršenem tečaju izpit, ne polagajo ob prehodu iz pripravniške skupine izpita za policijsko-izvršilno stroko (čl. 54. uradniškega zakona).

§ 20.

Ob imenovanju po odst. (2) § 19. se postavi dotičnik na položaj 4. ali 3. skupine III. kategorije, kakor pač ena izmed teh dveh skupin najbolj ustreza oni položajni plači, ki jo je prejemal prej kot zvanik; pri tem se ne polaga izpit, predpisan za prehod iz pripravniške skupine.

§ 21.

(1) Zvanja nadzorstvenih policijskih izvršilnih uradnikov so ta-le:

1. Poveljnik policijske straže in šef policijskih agentov, ki se postavljata v drugo skupino II. kategorije s tem, da po štirih letih, ki jih prebijeta na tem položaju, lahko napredujeta v prvo skupino. Za onega, ki ima kvalifikacijo za I. kategorijo, veljajo določbe točke 9. člena 100. zakona o notranji upravi.

2. Višji nadzornik policijske straže in višji nadzornik agentov, ki se postavljata v tretjo skupino II. kategorije s tem, da po petih letih, ki jih prebijeta na tem položaju, lahko napredujeta v drugo skupino. Za onega, ki ima kvalifikacijo za I. kategorijo, veljajo določbe točke 10. čl. 100. zakona o notranji upravi.

3. Nadzornik policijske straže in nadzornik agentov, ki se postavljata v četrto skupino II. kategorije s tem, da čez štiri leta, ki jih prebijeta na tem položaju, lahko napredujeta v tretjo skupino. Za onega, ki ima kvalifikacijo za prvo kategorijo, veljajo določbe točke 11. čl. 100. zakona o notranji upravi.

4. Pripravni nadzornik policijske straže in pripravni nadzornik agentov, ki se postavljata v peto skupino II. kategorije. Za onega, ki ima kvalifikacijo za I. kategorijo, veljajo določbe točke 12. čl. 100. zakona o notranji upravi.

5. Podnadzornik policijske straže I. razreda in podnadzornik agentov I. razreda, ki se postavljata v drugo skupino III. kategorije s tem, da čez pet let, ki jih prebija na tem položaju, lahko napredujeta v prvo skupino.

6. Podnadzornik policijske straže II. razreda in podnadzornik agentov II. razreda, ki se postavljata v tretjo skupino III. kategorije s tem, da čez pet let, ki jih prebija na tem položaju, lahko napredujeta v drugo skupino.

7. Podnadzornik policijske straže III. razreda in podnadzornik agentov III. razreda, ki se postavljata v četrto ali tretjo skupino III. kategorije (§ 20.) s tem, da lahko oni iz četrte skupine čez pet let, ki jih prebijejo na tem položaju, napredujejo v tretjo skupino.

(*) Za ta napredovanja veljajo tudi roki iz čl. 57. zakona o uradnikih.

§ 22.

Z ozirom na posebno težavnost in odgovornost policijske izvršilne službe se določa posebna doklada na službo, ki znaša mesečno, in sicer:

1. v I. kategoriji:

- v 4. skupini 920— Din
- v 5. skupini
- v 6. skupini
- v 7. skupini 520— Din
- v 8. skupini
- v 9. skupini 200— Din

2. v II. kategoriji:

- v 1. skupini 600— Din
- v 2. skupini 450— Din
- v 3. skupini 350— Din
- v 4. skupini
- v 5. skupini 200— Din

3. v III. kategoriji:

- v 1. skupini 520— Din
- v 2. skupini 300— Din
- v 3. skupini 250— Din
- v 4. skupini 200— Din

§ 23.

Od posebne doklade na službo po § 22., ki jo je prejemal ob času upokojitve, dobiva nadzorstveni policijski izvršilni uradnik, če je bil upokojen, ko je dovršil 20 let učinkovite službe, 50%, če je bil upokojen po dovršenih 25 letih učinkovite službe, dobiva 60%, po 30 letih 70% in končno po dovršenih 35 letih učinkovite službe vso doklado.

§ 24.

Za opravljanje službe nadzorstvenih policijskih izvršilnih uradnikov se smejo postaviti tudi političnoupравни uradniki, za katere veljajo v tem primeru določbe V. poglavja zakona o notranji upravi.

3. Skupne določbe za policijske izvršilne uslužbenca.

§ 25.

Minister za notranje posle predpiše v sporazumu z ministrom za finance z uredbo, kakšna nagrada se bo plačevala policijskim izvršilnim uslužbencem za nadurno opravljanje službe.

§ 26.

Policijski izvršilni uslužbenci imajo prav tako kakor orožniki pravico do brezplačne vožnje po državnih železnicah in na ladajah.

§ 27.

(1) Policijski izvršilni uslužbenec, ki je dobil letno oceno »slab«, v nastopnem letu ne more napredovati, niti se mu vobče ne šteje čas, ki ga prebije s tako oceno v službi, v rok za napredovanje.

(2) Kdor dobi v dveh zaporednih letih oceno »slab«, izgubi za leto dni 20% prejemkov; kdor pa dobi v treh zaporednih letih to oceno, se odstrani iz službe in se mu, če ima pravico do pokojnine, doklada na službo ne šteje za pokojninsko osnovo (§ 14. in § 22.).

§ 28.

Uslužbenci, ki stanujejo v kasarni ali uživajo stanovanje v naravi, nimajo pravice do stanarine. V kasarni stanujočim uslužbencem se izroči brezplačno v uporabo potrebno pohištvo; poleg tega jim gre tudi brezplačna kurjava in razsvetljava.

§ 29.

Policijski izvršilni uslužbenci uživajo posebne ugodnosti za zdravljenje v vseh državnih in samoupravnih kopalščih, sanatorijih in v vseh klimatskih zdraviliščih v državi s pogoji, ki jih sporazumno predpišeta minister za notranje posle in minister za socialno politiko in narodno zdravje.

§ 30.

Kolikor ni v tem zakonu kaj drugega določenega, veljajo določbe zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih, odnosno zakona o notranji upravi.

III. RAZDELEK.

Prehodne in sklepne odredbe.

§ 31.

(1) Vsa disciplinsko kazniva dejanja, zagrešena pred razglasitvijo tega zakona, se sodijo po kazenskih določbah dosedanjih disciplinskih predpisov, kolikor niso kazenske določbe tega zakona milejše.

(2) Glede pristojnosti in postopka disciplinskih oblastev se takoj uporabijo določbe tega zakona tudi za one primere, ki so že v teku, izvzemši primere, ki so bili že razsojeni na prvi stopnji.

§ 32.

(1) Prevedbo policijskih izvršilnih uslužbencev na zvanja in položaje po tem zakonu izvrši za one osebe, ki

jih ima pravico sam imenovati, ban, odnosno upravnik mesta Beograda, s svojim odlokom, za ostale osebe pa minister za notranje posle, in sicer z veljavnostjo od 1. oktobra 1930.

(²) Človek v prevedbi po tem zakonu ne more dobiti nikdar nižje niti višje skupine od one, ki ji sedaj pripada. Niti se ne sme prestaviti iz višje uradniške kategorije v nižjo, odnosno med zvaničnike.

(³) Poedini policijski izvršilni uslužbenci se prevedejo na oni položaj in zvanje, ki ustrežata oni skupini, ki ji sedaj pripadajo, neglede na to, da se morda s tem izpremeni naziv njihovega dosedanjega zvanja. Vsi policijski stražniki in agenti, ki so dosedaj razporejeni kot služitelji, se prevedejo v tretjo skupino zvaničnikov kot pripravniki.

§ 33.

Dokler ne prične pouk v zmislu odst. (¹) § 11. in odst. (²) § 19. tega zakona, bodo še nadalje poslovale pri poedinih državnih krajevnih policijskih oblastvih obstoječe šole, oziroma tečajji; izpiti, opravljeni na teh šolah, nadomeščajo izpit v šolah, ki jih predvideva ta zakon. Policijski izvršilni uslužbenci, ki niso dovršili obstoječih šol ali tečajev in opravili po dovršeni šoli ali tečaju izpita, se bodo morali za prehod iz pripravniške skupine podvreči strokovnemu izpitu.

§ 34.

Policijski stražnik, ki ni rezervni častnik ali obvezanec-specialist, se ne poziva na vojaške vaje. Dokler ne bo to vprašanje nanovo urejeno z uredbo, velja to tudi za oprostitev vojaških obvezancev od poziva v vojaško službo.

§ 35.

Izplačilo po tem zakonu zvišanih prejemkov gre na račun postavke 467. proračuna ministristva za notranje posle za leto 1930./31.

§ 36.

S tem zakonom se ne izpreminjajo predpisi o občinskih policijskih organih in obveznostih občin za vzdrževanje policije.

§ 37.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč, ko se objavi v »Službenih novinah«.

Beograd, dne 24. oktobra 1930.

Aleksander s. r.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister za notranje posle,
častni adjutant
Nj. Vel. kralja,
divizijski general
P. Živković s. r.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister za notranje posle,
častni adjutant
Nj. Vel. kralja,
divizijski general
P. Živković s. r.

Videl
in pritisnil državni pečat
čuvár državnega pečata,
minister pravde:
dr. Srškić s. r.

267.

Mi

ALEKSANDER I.,

po milosti božji in volji naroda kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za vojsko in mornarico in ministra za notranje posle ter po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon

o žandarmeriji (orožništvu).

PRVI DEL.

Obće odredbe.

Člen 1.

Orožništvo je pomožna vrsta vojske kraljevine Jugoslavije in ima kot specialna edinica nalogo, da kot organ državnih upravnih oblastev čuva javno varnost, vzdržuje javni red in mir in štiti izvrševanje zakonov.

Člen 2.

Krajevna pristojnost orožništva obsega vse ozemlje kraljevine Jugoslavije, izvzemši območja mestnih policij in območja policijskih uprav, kjer te obstoje, vendar sme v primeru potrebe minister za notranje posle razširiti pristojnost orožništva tudi na območje mestnih policij in policijskih uprav.

Člen 3.

Orožništvo je podrejeno: glede službenega uporabljanja, strokovnega pouka in opremljanja ministru za notranje posle, glede discipline, osebnega razmerja, vojaškega pouka in oboroževanja pa ministru za vojsko in mornarico.

Člen 4.

Pod besedo »orožnik« (žandarm) v zmislu tega zakona je umeti orožniške podčastnike, orožniške kaplare, stalne, poizkusne in začasne orožnike in vojake stalnega kadra, ki so v službi pri orožništvu.

Pod besedo »orožniški častnik« je umeti orožniške častnike, častnike vojske, ki zavzemajo po formaciji orožništva poveljniška mesta, in častnike iz vrst vojske in iz rezerve, ki se vežbajo ali izpopolnjujejo pri orožništvu.

Člen 5.

Ko vstopijo v orožništvo, položijo častniki, poizkusni in začasni orožniki in vojaki v službi pri orožništvu ustno prisego, ki se glasi:

»Jaz (rodbinsko in rojstno ime) prisegam pri Vsemogočnem Bogu, da bom vrhovnemu poveljniku vseh oboroženih sil, kralju Jugoslavije, Aleksandru Prvemu, vedno in ob vsaki priložnosti zvest, iz vse duše vdan in pokoren, da bom kot orožnik — orožniški častnik — v službi javne varnosti, reda in miru vestno in zvesto izvrševal svojo dolžnost po zakonih, pravilih in predpisih in da bom čuval uradno tajnost.

Tako mi Bog pomagaj!

Orožniški častniki in poizkusni orožniki opravljajo poleg ustne tudi pismeno prisego.

Prisega, ki je bila enkrat opravljena, velja za vso dobo službovanja pri orožništvu; kolikor se nanaša na čuvanje uradne tajnosti, pa velja tudi po razrešitvi službe v orožništvu.

Kršitve čuvanja uradne tajnosti se kaznujejo po določbah kazenskega zakonika.

Novemu vladarju se priseže vnovič.

Člen 6.

Častniki, vojaški uradniki, civilno osebje pri orožništvu in orožniki spadajo pod vojaško disciplino po določbah uredbe o vojaški disciplini in pod vojaško sodstvo po določbah vojaških kazenskih zakonov.

Komandant orožništva je pristojen: da predlaga uvedbo redne kazenske preiskave in izročitev orožnikov in neukaznega osebja vsega orožništva vojaškemu sodišču radi kaznivih dejanj, ki jih zagreše, in da odreja izvršitev pravnomočnih odločb vojaških sodišč, s katerimi so bili obsojeni, pri čemer mora postopati po predpisih zakonika o vojaškem sodnem kazenskem postopku. Svoje zadevne odločbe pošilja vojaškemu državnemu tožilcu onega vojaškega sodišča, ki je pristojno za sojenje obtoženca.

Ob izrekanju odločbe, ali naj se radi dejanj, za katera je po zakonu za dobo preiskave predpisan pripor, obdolženi častnik ali orožnik postavi v pripor ali ostane na svobodi, postopa komandant orožništva po predpisih zakonika o vojaškem sodnem kazenskem postopku.

Če izreče komandant orožništva odločbo, da naj se obdolženec po potrebi službe izjemoma pusti na svobodi, ga sme takoj premestiti ali predlagati njegovo premestitev iz kraja in čete, kjer je zagrešil kaznivo dejanje. Ob taki premestitvi se potni in selitveni stroški ne poravnajo, toda če se obdolženec spozna za nedolžnega, ali če se proti njemu kazensko postopanje ali preiskava ustavi, se mu kesneje povrnejo potni in selitveni stroški.

Člen 7.

Začasno in kadar je potrebno za javno varnost, lahko vstopijo v sestav orožništva državni policijski stražniki in občinski organi javne varnosti. To se zgodi po nalogu banov, odnosno upravnika mesta Beograda.

Čim preidejo ti stražniki in občinski organi javne varnosti v sestav orožništva, spadajo pod oblast orožniških starešin in so podrejeni vsem zakonom in službenim predpisom, ki veljajo za orožništvo. Če je potrebna orožniškim organom za izvršitev službene naloge pomoč občinskih organov javne varnosti, finančnih stražnikov, gozdnih čuvajev, cestnih nadzornikov in ostalih državnih stražnikov, jim morajo nemudoma nuditi zahtevano pomoč.

Orožništvo zahteva to pomoč od predsednika občine (kmeta), odnosno od starešine dotične državne straže, toda v primeru nujne potrebe smejo orožniški organi zahtevati to pomoč tudi neposredno od dotičnega organa.

Zahtevana pomoč se mora nuditi brez vsakega odlašanja.

Člen 8.

V primeru mobilizacije in vojne mora minister za notranje posle dati ministru za vojsko in mornarico potrebno število orožniškega osebja na razpolago.

DRUGI DEL.

Formacija.

Člen 9.

Formacijo orožništva predpiše kralj z uredbo na predlog ministra za notranje posle in v sporazumu z ministrom za vojsko in mornarico.

Člen 10.

Po potrebi sme minister za notranje posle na predlog komandanta žandarmerije izpremeniti območja orožniških edinic.

Člen 11.

Številčno stanje ljudi in živine v orožništvu se določa s proračunom.

Število orožnikov v poedinih četah določa minister za notranje posle na predlog komandanta žandarmerije in po zaslišanju banov, odnosno upravnika mesta Beograda.

Člen 12.

V primerih, kjer je nujna potreba pomnožiti številčno stanje orožništva, da minister za vojsko in mornarico na zahtevo ministra za notranje posle in z odobritvijo predsednika ministrskega sveta na razpolago potrebno število vojakov za službo pri orožništvu.

Člen 13.

Razpored orožniških čet, vodov in stalnih postaj in ustanavljanje novih čet, vodov in stalnih postaj, kakor tudi ukinjanje čet, vodov in stalnih postaj vrši minister za notranje posle na predlog komandanta žandarmerije in po zaslišanju banov, odnosno upravnika mesta Beograda.

Člen 14.

Razpored začasnih postaj, ustanavljanje novih in opuščanje že obstoječih postaj vrši komandant žandarmerije v sporazumu z bani, odnosno z upravnikom mesta Beograda.

TRETJI DEL.

Razmerje orožništva v službi in njegove dolžnosti.

a) Obče.

Člen 15.

Dolžnost orožništva je: da čuva osebno in imovinsko varnost, da vzdržuje javni red in mir, da izsleduje krivce, ki se pregrešijo zoper zakone, uredbe in odredbe, ter da jih naznanja in izroča pristojnim oblastvom. Poleg tega sodeluje pri čuvanju državnih mej, preprečuje nesreče, škodo in nevarnosti.

Orožništvo opravlja svojo službo po nalogu nadrejenih orožniških starešin in službenih oblastev v mejah zakonov.

Njegova služba je dvojna:

a) redna, ki se opravlja po splošnih pravilih, predpisih in odredbah ter sestoji iz preventivno-represivne službe (zlasti iz obhodov postajnih okolišev zaradi spo-

znavanja krajev in ljudi ter preprečevanja izvršitve kaznivih dejanj; iz odkrivanja že izvršenih kaznivih dejanj, zbiranja dokaznega gradiva o kaznivih dejanjih in zasledovanja krivcev);

b) pozivna, ki sestoji iz izvrševanja nalogov službenih oblastev.

Člen 16.

Orožništvo je kot organ državnih oblastev notranje uprave podrejeno ministru za notranje posle.

Bani, upravnik mesta Beograda, okrožni nadzorniki in sreski načelniki imajo v svojem območju uradno oblast nad orožništvom. Starešine sreskih ekspozitur in komisarji obmejne, železniške in paroplovne policije imajo uradno oblast samo nad orožniki, ki so jim prideleni v službo.

V krajih, kjer se razteza pristojnost orožništva na območja mestnih policij in policijskih uprav, imajo uradno oblast nad orožništvom dotični predstojniki mestne policije, odnosno policijski upravniki.

Orožništvo sprejema naloge glede vzdrževanja javnega reda, miru in varnosti izključno od uradnega oblastva, ki mu pošilja predpisana poročila in naznanila.

Ministrstvo za notranje posle in bani izročajo orožniškim edinicam svoje naloge v obliki odredb, ostali šefi uradnih oblastev pa izročajo svoje zahteve orožniškim edinicam, ki jim poveljujejo častniki, z uradnim pozivom, onim pa, ki jim poveljujejo podčastniki, v obliki odredbe.

Državna sodišča in državni tožilci smejo zahtevati izvršitev zakonite službe neposredno od orožniških postaj, toda morajo izdati komandirjem orožniških postaj vedno pismene naloge. Če je za izvršitev teh nalogov potrebno grupiranje orožnikov, se obračajo državna sodišča in državni tožilci neposredno na pristojne orožniške starešine.

Ostalim civilnim in vojaškim oblastvom orožništvo sicer ni podrejeno, vendar pa smejo ta oblastva in občinske uprave zahtevati od orožništva usluge pri njegovem uradnem oblastvu.

Vojaška oblastva smejo zahtevati usluge neposredno od orožništva samo pri zasledovanju vojaških beguncev in glede službe, predvidene v posebnih predpisih, izdanih v sporazumu z ministrom za notranje posle.

Člen 17.

Če gre za izvršitev nalog, ki so združene s posebno odgovornostjo ali z denarnimi izdatki (kakor so to: zator nereda ali pobune, uporaba orožnikov za službe, kjer utegne priti do uporabljanja orožja, uporaba orožnikov v pomoč civilnim in vojaškim oblastvom in občinskim upravam), morajo pristojni starešine državnih oblastev notranje uprave izdati starešinam orožniških edinic vedno pismene pozive, odnosno naloge.

Ako bi se z izdajo pismenega poziva ali naloga izgubljal čas za nujno izvršitev, se sme izdati tudi ustni poziv ali nalog s pogojem, da se izda pismeni poziv ali nalog zatem, in sicer najkasneje v 24 urah.

Če opravlja organ službenega oblastva, sodišča ali državnega tožilstva službo na licu mesta in so mu orožniki prideleni v pomoč, ni treba pismenih nalogov.

Za izvršitev naloga je odgovoren dotični orožniški starešina, ki ga je moral izvršiti, za poziv ali nalog pa je odgovoren oni ki ga je izdal, izvzemši primer da je bil nalog ali poziv usmerjen na izvršitev očitnega zlo-

činskega dejanja, ker je v tem primeru odgovoren tudi oni, ki je poziv ali nalog izvršil.

Oblastvo, ki je izdalo poziv ali nalog, ne more odrejati načina izvršitve.

Člen 18.

V primeru skupne akcije vojske in orožništva prevzame obče poveljstvo nad strnjenimi oddelki, če ni določen poseben poveljnik, po činu najstarejši častnik.

Če gre za podčastnike, prevzame poveljstvo starejši po činu, če so istega čina, prevzame poveljstvo neglede na čin orožniški podčastnik.

Člen 19.

Če morajo orožniški častniki ali orožniki, opravljajé orožniško službo, pozvati izvestne osebe, naj se ravnajo po zakonskih predpisih in odredbah, morajo reči, da delajo to »v imenu zakona«.

Člen 20.

Orožniki ne smejo opustiti svoje dolžnosti brez posebne službene potrebe, najsi bi bilo to združeno tudi z nevarnostjo za življenje.

Člen 21.

Orožnik mora v službi in zunaj službe vsakomur, ki je v nevarnosti za življenje, telo, svobodo in imetje, nuditi takoj potrebno pomoč in zaščito ter ob vsaki priliki ukreniti potrebne mere za zaščito reda in varnosti.

Člen 22.

V duhu XI. poglavja vojaškega kazenskega zakonika se smatrajo sledeče službe orožnikov za stražniške, odnosno patrolne službe:

1. služba ščitenja kralja in članov kraljevskega doma;
2. stražniška služba;
3. spremljevalna služba;
4. varnostna služba (služba na poretku);
5. služba, združena z življensko nevarnostjo (čl. 20. tega zakona); in
6. služba nudenja potrebne pomoči in zaščite (čl. 21. tega zakona).

Kršitve dolžnosti v teh službah se kaznujejo po predpisih vojaškega kazenskega zakonika.

Člen 23.

Državna oblastva morajo ščititi ugled orožništva in njega institucije.

Vsakdo se mora v službenem občeivanju z orožništvom obnašati z dostojnostjo in pazljivostjo, ki pristoja njega javnemu položaju.

Orožniki in njihovi starešine morajo v službenem občeivanju čuvati dostojanstvo svojega položaja s tem, da se proti vsakomur obašajo dostojno in mu gredo v svojem področju povsod na roko

Člen 24.

Orožniški častnik in orožnik uporabita, ko opravljata službo, svoje orožje samo takrat, kadar ne moreta na drugi način:

1. odbiti od sebe ali od koga drugega namerjenega udarca;
2. obvladati odpora;
3. preprečiti bega nevarnih zločincev;
4. preprečiti bega sumljivih oseb na državni meji;
5. preprečiti bega vojaških beguncev v skupinah od najmanj 3 oseb; in
6. odbiti napada na objekt, ki jima je poverjen v čuvanje.

Če uporablja orožje, mora orožnik, kolikor je mogoče, čuvati človeško življenje, kjer pa mu dopuščajo razmere, naj uporabi manj nevarno orožje nož (bajonet) ali sabljo. Če uporablja orožje, mora paziti tudi na to, da ne trpe škode nedolžni ljudje.

Če uporabi organ orožništva pri izvrševanju svoje dolžnosti orožje, ostane neglede na posledice te uporabe med zadevno preiskavo na svobodi tako dolgo, dokler se s preiskavo ne ugotovi, da je uporabil orožje brez zakonitega razloga.

b) Posebne.

Člen 25.

Razen dolžnosti, ki jih odredjajo zakonski predpisi in uredbe za starešine na ustreznih položajih in za vojake v vojski, predpiše posebne dolžnosti poedinih oseb v orožništvu kralj z uredbo, izdano na predlog ministra za notranje posle v sporazumu z ministrom za vojsko in mornarico.

Člen 26.

Častnikov, vojaških uradnikov in ostalega osebja v orožniški službi ni mogoče določati za službe zunaj orožništva. Orožnikom se ne smejo odrediti posli, ki se ne skladajo z njihovim poklicem, ugledom in orožniško službo.

Člen 27.

Začasnim orožnikom in vojakom, ki služijo kadrski rok v orožništvu, se smejo poverjati samostojne naloge samo v skrajni potrebi. Za pravilno oceno takih primerov so odgovorni pristojni starešine.

Člen 28.

Ocenjevanje delovanja orožništva in njegovih starešin se izvaja po uredbi, ki jo predpiše kralj na predlog ministra za notranje posle sporazumno z ministrom za vojsko in mornarico.

Ocenjevanje orožnikov, kaplarjev in podčastnikov se vrši po pravilih, ki jih predpiše minister za notranje posle sporazumno z ministrom za vojsko in mornarico.

Člen 29.

Minister za notranje posle predpiše pravila za opravljanje orožniške službe in navodila o dolžnostih orožništva v posebnih primerih izvrševanja službe javne varnosti po predpisih tega zakona.

ČETRTI DEL.

Dopolnjevanje orožništva.

Člen 30.

Orožništvo se dopolnjuje iz dobrovoljcev. Prednost imajo podčastniki stalnega kadra. Naredniki se ne sprejemajo.

Da pa se sploh kdo sprejme v orožništvo, je treba:

1. da je državljan kraljevine Jugoslavije;
2. da je odslužil rok v stalnem kadru v glavnih vrstah orožja, vojske ali mornarice;
3. da je telesno in duševno zdrav in najmanj 164 cm visok;
4. da je samski ali vdovec brez otrok ali sodnijsko ločen od žene brez otrok;
5. da je neoporečnega vedenja in neomadeževane minulosti;
6. da ni starejši od 30 let;
7. da je zmožen čitanja in pisanja; in
8. da se pismeno zaveže, ostati pri orožništvu najmanj tri leta in služiti tam, kamor se odredi.

Člen 31.

Ako bi ne bilo formacijsko stanje orožništva dopolnjeno s kandidati, ki zadoščajo pogojem v členu 30. tega zakona, a se pokaže nujna potreba, da se dopolni formacijsko stanje, sme minister za notranje posle odrediti dopolnitev z začasnimi (privremenimi) orožniki, če so:

1. državljani kraljevine Jugoslavije;
2. telesno in duševno zdravi;
3. neoporečnega vedenja in neomadeževane minulosti;
4. odslužili rok v stalnem kadru; in če se
5. pismeno zavežejo, služiti pri orožništvu najmanj 6 mesecev, in sicer tam, kamor se odrede.

Člen 32.

Služba pri orožništvu traja obvezno tri leta.

Ob vstopu v orožništvo se daje pismena zaveza.

Kdor želi po preteku obvezne triletne dobe še nadalje služiti, mora, dokler ne dovrši 10 let službe pri orožništvu, vsako leto 1 do 2 meseca prej pismeno prijaviti svojo željo, da hoče še nadalje služiti. Če ne izvrši orožnik dotične prijave v označeni dobi, mora še nadalje služiti leto dni.

Po 10 letih službe pri orožništvu se ne daje več zaveza. Kdor pa po 10 letih službe ne želi več služiti pri orožništvu, mora 1 do 2 meseca pred nameranim izstopom iz službe prositi za odpust, ki se mu mora dovoliti.

Za mobilizacije in vojne ni mogoče dovoliti odpusta iz službe.

Člen 33.

Služba začasnih orožnikov traja obvezno 6 mesecev.

Ob vstopu v orožništvo daje začasni orožnik pismeno zavezo.

Če želi začasni orožnik po preteku obvezne šestmesečne dobe še nadalje služiti, mora 1 do 2 meseca prej prijaviti svojo željo, da ostane še nadalje v službi. Če se njegovi želji ugodí, mora služiti še nadaljnjih šest mesecev.

Člen 34.

Orožniški častniški kader se dopolnjuje:

1. z aktivnimi častniki;
2. z rezervnimi častniki;
3. z orožniškimi naredniki-vodniki in orožniškimi naredniki, ki:
 - a) so prebili skupaj najmanj 4 leta v činu narednika in izmed teh najmanj leto dni kot komandirji orožniške postaje;

b) se po strogi izberi komandanta polka, pomočnika komandanta polka, pristojnega nadzornika, nadrejenega komandirja čete in vodnika spoznajo za vredne, da se jim dovoli polaganje izpita za čin podporočnika;

c) položijo izpit za čin aktivnega orožniškega podporočnika po predpisanem sporedu in pravilih;

č) so neoženjeni;

d) niso starejši od 35 let;

e) imajo v poslednjih dveh letih priporočljive ocene;

f) niso bili v poslednjem letu disciplinsko kaznovani z več ko 15 dnevi zapora ali z odvzemom plače za več ko 15 dni ali s 30 dnevi pripora;

g) niso bili v poslednjih dveh letih sodno kaznovani, računaje od dne, ko je postala razsodba pravno močna;

h) niso v času, ko pridobe pravico do napredovanja, v redni sodni preiskavi ali sploh sodno zasledovani, ali niso v predhodni kazenski preiskavi za dejanja, za katera je predvidena kazen na več kot dve leti zapora ali strožja vrsta kazni; in

i) so telesno zdravi in sposobni za vojaško službo, kar ugotovi strokovna vojaška komisija.

Pogoji za sprejem kandidatov, navedenih pod točka 1. in 2. tega člena, si ti-le:

a) da so aktivni častniki v činu podporočnika ali poročnika;

b) rezervni častniki v činu podporočnika ali poročnika;

c) da so iz glavnih vrst orožja vojske in mornarice;

č) da so popolnoma sposobni za četno službo v miru in vojni;

d) da niso starejši od 30 let;

e) aktivni častniki so morali dovršiti nižjo ali višjo šolo vojne akademije, pomorsko vojno akademijo, podčastniško šolo ali pa eno izmed civilnih šol, predpisanih za rezervne častnike v točki f) tega člena in sicer z zrelostnim izpitom;

f) rezervni častniki so morali dovršiti z najmanj zrelostnim izpitom gimnazijo, realno gimnazijo, realko, učiteljsko, srednjo obrtno šolo, nautično šolo ali višjo trgovsko šolo in ne smejo biti oženjeni;

g) da niso bili v poslednjih dveh letih vobče v preiskavi ali obtoženi.

Prednost imajo kandidati z boljšo kvalifikacijo.

Oni aktivni in rezervni poročniki iz vrst vojske, ki napredujejo v pripravljalni dobi, odnosno za izpopolnjevanja v orožniški službi, v čin kapetana II. razreda, se prevedejo po končani pripravi, odnosno izpopolnjevanju, v orožništvo, če opravijo predpisani strokovni izpit za prevedbo v stroko.

Minister za vojsko in mornarico dovoli prehod v orožništvo onim aktivnim častnikom iz glavnih vrst orožja vojske in mornarice, ki bodo izbrani po natečaju in zadoščajo zgoraj navedenim pogojem.

Člen 35.

Komandant orožništva se imenuje iz vrst vojske, pomočnik komandanta orožništva pa sme biti iz vrst vojske ali orožništva.

Člen 36.

Častniki iz vrst vojske ali iz rezerve, ki se javijo za prevedbo v orožništvo, služijo v njem radi priprave leto dni. Pred potekom enoletne priprave opravljajo ti častniki izpit za prevedbo v orožništvo.

Ko opravijo izpit in dovršijo enoletno pripravo, se prevedejo aktivni častniki iz vrst vojske v orožništvo. Rezervni častniki ostanejo po opravljenem izpitu in dovršeni enoletni pripravi radi izpopolnjevanja še eno leto pri orožništvu v službi, torej skupaj dve leti in se po preteku te dobe prevedejo za aktivne orožniške častnike.

Način pripravljavanja častnikov predpiše minister za notranje posle s pravilnikom na predlog komandanta orožništva.

Častniki, ki med pripravo ali izpopolnjevanjem ne pokažejo v zadostni meri, da ustrezajo pogojem, ki se zahtevajo od orožniškega častnika, ali ne opravijo izpita z uspehom, se vrnejo v svoje vrste orožja, častniki v rezervi pa se razrešijo. Ti častniki ne morejo biti več sprejeti v pripravljavalno službo pri orožništvu.

Prevedba orožniških častnikov v vrste vojske ni mogoča, za prevedbo v stroko pa morajo dotični častniki izpolniti vse pogoje, ki jih zahteva zakon o ustrojstvu vojske in mornarice.

Člen 37.

Upravne in izvršilne posle pri opremljanju orožništva opravljajo poleg po dotičnih zakonih odgovornih naredbodavcev intendantski častniki, vojaški uradniki, vojaški pisarji in orožniški častniki, ki se v to določijo.

To osebje se dopolnjuje:

a) iz intendantskih častnikov iz vrst vojske;

b) iz vojaških uradnikov iz vrst vojske;

c) iz vojaških pisarjev - orožniških podčastnikov; in

č) iz orožniških častnikov iz vrst orožništva, ki so prebili najmanj eno leto v službi pri intendanturi orožniške komande in so bili spoznani za sposobne za te posle.

Člen 38.

Predpisi zakona o ustrojstvu vojske in mornarice, ki se nanašajo na ekonomsko in sodno stroko, na posebne pogoje za napredovanje intendantskih in sodnih častnikov ter vojaških uradnikov ekonomske in sodne stroke, kakor tudi na vojaško in civilno osebje v službi pri orožništvu, veljajo tudi za orožništvo.

Člen 39.

Položaj načelnika intendature, načelnika sodnega oddelka in ostalega osebja v intendanturi in sodnem oddelku orožniške komande se glede pridobivanja pravice do napredovanja v nastopni čin smatra za enakega položaju načelnika intendature, sodnega referenta in ostalega osebja pri komandi divizijske oblasti v vojski.

Člen 40.

Orožniki smejo izstopiti iz orožništva:

1. če odslužijo svoj obvezni rok;

2. če postanejo edini hranitelji brezmočne ali onemogle (rodbinske) zadruga, ako ni obstajalo to stanje zadruga že pred vstopom v orožništvo; in

3. če vstopijo v civilno službo po določbah zakona o ustrojstvu vojske in mornarice, kar se smatra za svojevoljen izstop iz orožništva.

Člen 41.

Orožniki se odpuščajo iz orožništva:

1. Začasni orožniki:

a) če so telesno, duševno ali moralno nesposobni za orožniško službo; in

b) če pokažejo v orožniški pripravljalni šoli slab uspeh.

2. Stalni orožniki, kaplarji in podčastniki:

a) če postanejo telesno ali duševno nesposobni za orožniško službo;

b) če imajo v treh koledarskih letih zaporedoma ali skupaj v šestih letih svoje orožniške službe neprilagodljive ocene;

c) če jih obsodi sodišče na najmanj šest mesecev strogega zapora ali najmanj leto dni zapora, ali če so obsojeni neglede na visokost kazni radi nečastnih dejanj;

č) če škodijo z grdim obnašanjem, zanemarjanjem službe, razvrtnim življenjem, in sploh s svojim načinom življenja koristim orožništva ali izpodkopujejo ugled in dostojanstvo orožnika in so bili radi teh pregreškov sodno ali disciplinsko kaznovani v teku enega koledarskega leta bodisi naenkrat bodisi večkrat s 60 dnevi zapora ali pripora, ali v teku dveh zaporednih koledarskih let bodisi naenkrat bodisi večkrat z 90 dnevi in pridejo njihovi nadrejeni starešine po dejanju, zaradi katerega so bili kaznovani, po obnašanju in izvrševanju službe do spoznanja, da je njih nadaljnji ostanek pri orožništvu škodljiv redu in disciplini;

d) če se oženijo brez potrebnega dovoljenja;

e) kadar izgube čin; in

f) če niso dosegli pravice do pokojnine, a postanejo po lastni krivdi nesposobni za opravljanje orožniške službe. Nesposobnost ugotovi strokovna komisija.

Orožniki, ki so bili odpuščeni po določbah pod a) in b) točke 2. tega člena in so dosegli pravico do pokojnine, ohranijo to pravico.

Orožniki, odpuščeni po točki č), ohranijo pravico do pokojnine, če imajo 20 let državne službe in jih za to predlaga komandant orožništva.

Orožniki, ki so bili odpuščeni iz službe po določbah tega člena, izvzemši določbe pod a) točke 2., se ne morejo več vrniti v službo.

Člen 42.

Kaplarji in podčastniki, ki izgube čin, se takoj odpuste iz orožništva in nimajo pravice do pokojnine.

Čin izgube:

1. s sodno obsodbo na izgubo čina; in

2. kadar se ugotovi, da so tekom obveznega ali ponovnega roka službe pobegnili. Izguba službe ne izključuje v tem primeru odgovornosti po določbah vojaškega kazenskega zakonika.

Člen 43.

Začasni orožniki se odpuščajo iz službe razen v primerih, navedenih v členu 41. tega zakona, kakor in čim prestane potreba, odnosno čim se dopolni formacijsko stanje orožništva s kandidati, ki zadoščajo pogojem iz člena 30.

Vojaki, ki služijo pri orožništvu, se vrnejo v svoje edinice iz razlogov, navedenih v členu 41. tega zakona, kakor tudi v primeru dopolnitve formacijskega stanja orožništva s kandidati, ki zadoščajo pogojem, odnosno čim mine potreba pomnoženega vzdrževanja številčnega stanja orožništva.

Člen 44.

Neozenjeni orožnik, ki izstopi na lastno prošnjo iz orožništva, se sme vrniti na prošnjo v orožništvo v roku enega leta v istem činu in v isti polk, v katerem je poprej služil.

Pogoji za to vrnitev v službo so isti, kakor so bili za prvi sprejem v službo po členu 30. tega zakona.

Oženjeni orožnik, ki izstopi na lastno prošnjo iz orožništva, se ne more več vrniti.

Odločbe po tem členu izdaje komandant orožništva.

Čas, prebit zunaj orožništva, se ne šteje za pomaknitev na višjo stopnjo plače niti za napredovanje v orožništvu. V orožništvu poprej prebiti čas se računa za višjo stopnjo plače, napredovanje, čin in pokojnino. To velja tudi za orožnike, ki so se vrnili v aktivno službo po členu 103. tega zakona.

Člen 45.

Dokler orožniki, kaplarji in podčastniki služijo pri orožništvu, se ne pozivljejo na vaje, toda po letih starosti se vodijo v ustrežajočih seznamih pristojnih vojnih okrožij.

PETI DEL.

Čini, napredovanja in nagrade pri orožništvu.

Člen 46.

Pri orožništvu služijo častniki, podčastniki, kaplarji in orožniki.

Orožniki so stalni, poizkusni in začasni.

Stalni so čez leto dni po vstopu v službo, poizkusni do leta dni, začasni pa oni, ki se sprejemajo ob pogojih člena 31. tega zakona in nimajo pravice do napredovanja, dokler služijo pri orožništvu v tej lastnosti.

Člen 47.

Starešinski čini pri orožništvu so ti-le:

1. orožniški kaplar;

orožniški podčastniki:

2. orožniški podnarednik;

3. orožniški narednik;

4. orožniški narednik-vodnik;

orožniški podčastniki:

5. orožniški podporočnik;

6. orožniški poročnik;

7. orožniški kapetan II. razreda;

8. orožniški kapetan I. razreda;

višji častniki:

9. orožniški major;

10. orožniški podpolkovnik;

11. orožniški polkovnik;

generaliteta:

12. orožniški brigadni general.

Člen 48.

Kaplarski in podčastniški čini, ki so bili pridobljeni v vojni, se priznavajo za titularne.

Ti titularni čini se morejo dobiti pri orožništvu ob splošnih pogojih čez pet polnih let, prebitih v enem činu pri orožništvu.

Titularni čini nimajo nikakega vpliva na službena razmerja pri orožništvu.

Titularni čin narednika-vodnika ne obstoji.

Člen 49.

Pogoji za pridobitev kaplarskega čina so: da je dovršil orožniško pripravljalo šolo in služil 18 mesecev za poizkusnega in stalnega orožnika.

Člen 50.

Za pridobivanje podčastniških činov so ti-le pogoji:

a) Obči:

1. krepost značaja, vestnost pri opravljanju službe, telesna sposobnost za službo, dobro vedenje in obnašanje ter strokovna sposobnost;

2. da ima priporočljive ocene za poslednji dve koledarski leti;

3. da v teku poslednjega leta ni bil disciplinarno kaznovan z več ko 30 dnevi zavora, odnosno 60 dnevi pripora; in

4. da ob času, ko pridobi pravico do napredovanja, ni v redni sodni preiskavi ali vobče sodno zasledovan in da prav tako ni v predhodni kazenski preiskavi radi kaznivih dejanj, za katera je predvidena več ko šestmesečna kazen strogega zavora ali več ko enoletna kazen zavora.

b) Posebni:

1. za orožniškega podnarednika: da je uspešno dovršil orožniško podčastniško šolo in da je služil najmanj eno leto za orožniškega kaplarja;

2. za orožniškega narednika: da je služil najmanj tri leta v činu podnarednika in da je zavzemal najmanj eno leto položaj namestnika komandirja postaje ali vršil dolžnost komandirja postaje; in

3. za orožniškega narednika-vodnika: da je služil najmanj šest let v činu narednika in da je opravil predpisani izpit.

Člen 51.

Orožniški častniki napredujejo:

1. do vštetege čina podpolkovnika po starešinstvu — občem rangju;

2. za čine, višje in podpolkovnika, — po izboru, pri čemer se daje prednost onim častnikom istega čina, ki imajo boljšo kvalifikacijo; in

3. na prazna mesta po uredbi o formaciji orožništva, če izpolnijo še te-le pogoje:

a) Obči pogoji:

Člen 52.

Za napredovanje orožniških aktivnih častnikov veljajo obči pogoji člena 85. zakona o ustrojstvu vojske in mornarice.

b) Posebni pogoji:

Člen 53.

Posebni pogoji za napredovanje orožniških častnikov:

1. za poročnika: da je služil najmanj eno leto za vodnika v stroju v vrstah vojske, mornarice ali orožništva;

2. za kapetana II. razreda: da je služil najmanj dve leti v stroju v vrstah vojske mornarice ali orožništva, da je bil po svoji službi v stroju spoznan za vrednega, napredovati v višji čin, in da je opravil izpit, ki je predpisan za ta čin.

Od opravljanja izpita za kapetana II. razreda se oproščajo kandidati, ki so uspešno dovršili višjo šolo vojne akademije ali njej enako šolo v inozemstvu;

3. za kapetana I. razreda: da je služil najmanj tri leta v stroju pri orožništvu in bil ocenjen, da more poveljevati osnovni edinici pri orožništvu;

4. za majorja: da je kot kapetan najmanj eno leto uspešno poveljeval osnovni edinici pri orožništvu in da je opravil izpit za ta čin;

5. za podpolkovnika: da je najmanj dve leti uspešno poveljeval osnovni edinici pri orožništvu;

6. za polkovnika: da je dovršil z diplomskim izpitom pravno fakulteto ali nižjo šolo vojne akademije ali pa njej enako šolo v inozemstvu; da je skupno tri leta zavzemal kot podpolkovnik položaj, ki ga predvideva formacija orožništva, da je uspešno rešil pismeno nalogo pod vodstvom komisije, ki jo tvorijo: komandant orožništva, njegov pomočnik, načelnik javne varnosti pri komandi orožništva in en višji uradnik ministrstva za notranje posle in da je bil spoznan za sposobnega, poveljevati orožniškemu polku; in

7. za brigadnega generala: da je dovršil z diplomskim izpitom pravno fakulteto ali nižjo šolo vojne akademije ali njej enako šolo v inozemstvu, da je najmanj dve leti uspešno poveljeval orožniškemu polku, odnosno orožniški podčastniški šoli, da je bil spoznan za sposobnega za višje poveljevanje pri orožništvu in da je uspešno rešil pismeno nalogo pod vodstvom komisije, ki jo tvorijo: komandant orožništva, njegov pomočnik in en načelnik ministrstva za notranje posle.

Določbe člena 88. zakona o ustrojstvu vojske in mornarice veljajo tudi za orožniške častnike s to razliko, da se smatra za službo v stroju tudi služba učitelja v orožniških šolah. Med osnovne orožniške edinice se prištevajo tudi čete v orožniški podčastniški šoli in šole za vodnike patrol in poizkusne orožnike.

Člen 54.

Opravljanje izpitov za častniške čine pri orožništvu, za prehod v stroko in za vojaške pisarje se vrši po uredbi, ki jo predpiše kralj na predlog ministra za vojsko in mornarico v sporazumu z ministrom za notranje posle.

Člen 55.

Napredovanje rezervnih orožniških častnikov se vrši po členu 131. zakona o ustrojstvu vojske in mornarice s to razliko, da velja za napredovanje v čin rezervnega kapetana II. razreda in v čin rezervnega majorja poleg opravljenega izpita namesto predvidenega poveljevanja kot pogoj uspešno prebita vežba. Za trajanja vežbe mora dotični častnik dokazati, da je sposoben za opravljanje poslov, ki se zahtevajo od aktivnih orožniških častnikov z dotičnim činom, in da s svojim nastopom na tej vežbi, s svojo izobrazbo in s svojimi sposobnostmi zasluži napredovanje v naslednji čin.

Člen 56.

V vojnem času napredujejo lahko orožniški častniki v naslednji čin brez ozira na roke, šole in izpite, če se odlikujejo s hrabrostjo in si stečejo v vojni posebne zasluge, kar se predpiše s posebno uredbo.

Člen 57.

Določbe zakona o ustroju vojske in mornarice glede čina, službe, dopustov, bolovanja, pokojnine, ostavke in izgube čina veljajo, kolikor ne nasprotujejo določbam tega zakona, tudi za častnike in vojaške uradnike pri orožništvu.

Zenitev častnikov in vojaških uradnikov v službi pri orožništvu in orožnikov se uredi s kraljevo uredbo na predlog ministra za vojsko in mornarico in v sporazumu z ministrom za notranje posle tako, da ne sme prekorčiti skupni odstotek oženjenih orožnikov 30% formacijskega stanja orožnikov, kaplarjev in podčastnikov.

To se nanaša na poizkusne orožnike.

Člen 58.

Pripravljalna služba in služba izpopolnjevanja častnikov pri orožništvu se smatrata glede napredovanja, čina, poviškov osnovne plače in pokojnine za aktivno službo.

Rezervni častnik, ki se razreši službe pri orožništvu, nima pravice do nikakšne odškodnine razen v primeru, ko postane nesposoben radi poškodbe, zadobljene v službi.

Člen 59.

Nagrade, pohvale in odlikovanja se podeljujejo po uredbi o podeljevanju nagrad pri orožništvu, ki jo predpiše kralj na predlog ministra za notranje posle in ministra za vojsko in mornarico.

ŠESTI DEL.

Pristojnosti.

Člen 60.

Pristojnosti oseb v službi pri orožništvu predpiše kralj z uredbo na predlog ministra za notranje posle in v sporazumu z ministrom za vojsko in mornarico.

Člen 61.

Razpored častnikov v položaju komandantov in višjih uradnikov pri orožništvu se vrši s kraljevim ukazom na predlog ministra za vojsko in mornarico sporazumno z ministrom za notranje posle po zaslišanju komandanta orožništva.

Razpored častnikov v položaju komandirjev in častnikov ustreznega naziva ter sodnih in intendantskih častnikov in uradnikov vrši minister za vojsko in mornarico sporazumno z ministrom za notranje posle na predlog komandanta orožništva.

Razpored vodnikov, častnikov ustrežajočega naziva in častnikov pripravnikov vrši komandant orožništva.

Brez pritrditve ministra za notranje posle se ne sme noben častnik in uradnik pri orožništvu ne postaviti, ne premestiti, ne zamenjati.

Člen 62.

Častniki in orožniki, določeni za stalne službe, smejo biti premeščeni samo iz važnih in upravičenih razlogov.

SEDMI DEL.

Pouk.

Člen 63.

Način izvajanja pouka pri orožništvu in otvarjanje orožniških šol in tečajev predpiše kralj z uredbo na predlog ministra za notranje posle v sporazumu z ministrom za vojsko in mornarico.

OSMI DEL.

Oprema.

Člen 64.

Oborožitev, opremo in obleko predpiše kralj z uredbo na predlog ministra za notranje posle v sporazumu z ministrom za vojsko in mornarico.

DEVETI DEL.

Prejemki.

Člen 65.

Za orožništvo odobreni proračun se uporablja izključno za njegove potrebe na predlog komandanta orožništva, kolikor nima on sam pravice, samostojno odločati.

Člen 66.

Vsi aktivni častniki imajo vse one prejemke kakor častniki pri vojski, razen tega pa posebno orožniško službeno doklado za leta, ki so jih neglede na čin prebili v službi pri orožništvu, in sicer:

Od 1 — 5 let po	840	Din na leto
> 5 — 10 >	> 1080	> > >
> 10 — 15 >	> 1320	> > >
> 15 — 20 >	> 1560	> > >
> 20 — 25 >	> 1800	> > >
> 25 — 30 >	> 2040	> > >
čez 30 >	> 2280	> > >

Določbe tega člena veljajo tudi za aktivne intendantske častnike, sodne častnike in vojaške uradnike, ki so v službi pri orožništvu.

Člen 67.

Komandantu orožništva in pomočniku komandanta orožništva gre za službovanje pri orožništvu še to: komandantu po 5000 Din, pomočniku pa po 3000 Din na leto.

Komandant orožništva in pomočnik nimata pravice do doklade po členu 66. tega zakona

Člen 68

Aktivni častniki iz vrst orožja in strok, ki služijo pri orožništvu, kakor tudi rezervni častniki, ki se pripravljajo in izpopolnjujejo pri orožništvu za prehod v orožniško stroko, imajo iste prejemke kakor orožniki častniki.

Rezervnim častnikom gredo ob vstopu v službo prejemki od dne, ko nastopijo službo, ob dopustu ali izstopu iz orožništva pa jim gredo prejemki do konca meseca, v katerem so razrešeni službe.

Člen 69.

Aktivnim in rezervnim častnikom, ki se prevedejo v orožništvo, se računi čas, ko so se pripravljali in izpopolnjevali, v rok aktivne službe pri orožništvu.

Člen 70.

Doklada, ki se daje častnikom in vojaškim uradnikom pri orožništvu za službovanje pri orožništvu, je sestavni del plače ter vpliva na določitev pokojnine, ako imajo ob upokojitvi 10 let orožniške službe ali se že pred tem upokojijo radi nesposobnosti, ki je posledica službe.

Orožniški častniki, ki služijo zunaj orožništva, nimajo pravice do doklade za službovanje pri orožništvu. Doklada za službovanje pri orožništvu, ki so jo uživali, ko so služili pri orožništvu kot orožniški častniki, intendantski in sodni častniki in vojaški uradniki, vpliva ob upokojitvi na odmero pokojnine, ako so imeli 10 let službe pri orožništvu.

Člen 71.

Predsednik ministrskega sveta sme po zaslišanju ministra za notranje posle in na predlog komandanta orožništva določiti v mejah proračuna starešinam pri orožništvu mesto dnevnic pavšalne doklade za službena potovanja.

Člen 72.

Orožniki imajo te-le prejeme:

1. plačo (osnovno in položajno);
2. doklade v denarju in naravi;
3. ekonomsko opremo;
4. kurjavo, razsvetljavo in posteljnino;
5. orožje, pribor in municijo;
6. stanovanje; in
7. strokovne potrebščine za opravljanje orožniške službe.

Na predlog komandanta orožništva še določi s posebnim pravilnikom ministra za notranja dela, kaj, kdaj in koliko iz potrebščin, navedenih v točkah 2. do 7. tega člena, pripada orožniku.

Člen 73.

Vsak orožnik-konjenik prejme za opravljanje svoje službe od države konja (ako nima svojega) z jahalnim priborom. Orožnik, ki opravlja z odobritvijo službo na lastnem konju, prejema od države krmo v naravi ali v denarju, jahalni, konjski, hlevski pribor, podkov za konja in poleg tega za nakup, čuvanje in oskrbovanje konja v denarju po 720 dinarjev na leto. Če postane komu konj zaradi dobljene poškodbe, dobljene pri izvrševanju službe, nesposoben ali če pogine, mu ga plača država po ocenitvi od morebitnega povzročitelja pa zahteva odškodnino. Stroške za zdravljenje lastnih službenih konj orožnikov trpi država.

Člen 74.

Plača se deli na osnovno in položajno.

Denarne doklade tvorijo: redna in zvišana stanarina, doklada na stroko in draginjska doklada (osebna in rodbinska).

Člen 75.

Osnovna plača orožnikov se deli v tri kategorije. V vsaki kategoriji je deset stopenj:

I. kategorija.

Narednik-vodnik:

1. stopnja	2.700
2. stopnja	3.300
3. stopnja	3.900
4. stopnja	4.500
5. stopnja	5.100
6. stopnja	5.700
7. stopnja	6.300
8. stopnja	6.900
9. stopnja	7.620
10. stopnja	8.580

II. kategorija.

Narednik in podnarednik:

1. stopnja	2.400
2. stopnja	2.880
3. stopnja	3.360
4. stopnja	3.840
5. stopnja	4.320
6. stopnja	4.800
7. stopnja	5.280
8. stopnja	5.760
9. stopnja	6.240
10. stopnja	6.960

III. kategorija.

Kaplarji in stalni orožniki:

1. stopnja	2.100
2. stopnja	2.460
3. stopnja	2.820
4. stopnja	3.180
5. stopnja	3.540
6. stopnja	3.900
7. stopnja	4.260
8. stopnja	4.620
9. stopnja	4.980
10. stopnja	5.340

Za določanje stopenj osnovne plače se računijo vsa leta priznane državne službe po učinkovitem trajanju, ki se računijo tudi za pokojnino.

Za odsluženje roka v stalnem kadru se odbije vsakemu brez razlike 18 mesecev od dobe priznane službe.

Za določanje stopnje osnovne plače se računijo tudi predpisani kadrski rok 18 mesecev presegajoča kadrška vojaška služba v mirni dobi, ki je bila po predpisih pokrajinskih zakonov ob naboru dotične osebe v veljavi.

Na vsaki stopnji osnovne plače traja služba tri leta. Po tem roku prejme orožnik avtomatsko plačo prve višje stopnje. Ob prehodu iz ene v drugo kategorijo se računijo za določitev stopnje prej odslužena leta.

Ko doseže uslužbenec najvišjo stopnjo osnovne plače, mu gre za ves čas nadaljnjega službovanja njegova najvišja osnovna plača, zvišana za 15%. Ta povečanje se računijo v pokojnino samo onim, ki imajo 35 let učinkovite službe.

Civilna aktivna služba se priznava za stopnjo osnovne plače po odsluženju obveznega kadrškega roka, in to samo od dovršenega 21. leta dalje.

Orožnikom, ki so bili obvezanci iz rezerve (podčastniki, kaplarji in navadni vojaki), se za stopnjo osnovne plače in stanarine ne priznava čas, ki so ga prebili v vojni.

Orožnikom, ki so po osluženju kadrškega roka še nadalje ostali v službi, a se niso javili na ponovni rok,

se ne priznava doba, prebita preko predpisanega kadrskega roka za stopnjo osnovne plače in redno stanarino.

Orožnikom, ki so v vojnem času odslužili svoj kadrski rok, ali ki so bili dobrovoljci srbske in črnogorske vojske, se priznava doba, ki so jo prebili v vojnem času v vojski, za odsluženje kadrskega roka.

Dobrovoljcem srbske in črnogorske vojske iz balkanske in svetovne vojne, ki so že pred vojno odslužili svoj kadrski rok, se priznava pri stopnjevanju osnovne plače in stanarine vsa doba, ki so jo prebili kot dobrovoljci v vojnah.

Orožnikom, ki so pred svojim vstopom v orožništvo služili v ruski vojski, se priznajo vsa leta službe, ki so jih prebili kot aktivni podčastniki, orožniki ali vojaki v ruski vojski, in sicer tako za stopnjo osnovne plače in stanarino kakor tudi za pokojnino, toda brez pravice do materialne odškodnine za dobo pred vstopom v naše orožništvo.

Glede kadrskega roka, ki so ga odslužili v ruski vojski, se smatra, kakor da je bil ta rok odslužen v naši vojski.

Prehod orožnikov, ki so v redni ali predhodni kazenski preiskavi, na višjo stopnjo osnovne plače se z dnem, ko se uvede proti njim redna kazenska preiskava, zadrži, dokler se njihova zadeva definitivno ne reši.

Čas, ki ga prebijejo radi sodne obsodbe v zaporu, čas, ki ga prebijejo tekom predhodne in redne kazenske preiskave v priporu, in čas, ki ga prebijejo kot obtoženci, se orožnikom ne računata niti za stopnjo osnovne plače niti za pokojnino, če se spozna obdolženec za krivega in se s pravomočno razsodbo obsodi, pa ne izgubi čina in službe, ali če se oprostí radi nedostajanja zadostnih dokazov.

Plača poizkusnega in začasnega orožnika ter orožnika-kadrovca se ne deli na osnovno in položajno plačo. Kot plača se jim daje:

Poizkusnemu orožniku 2.760 dinarjev na leto;
začasnemu orožniku 2.100 dinarjev na leto; in
orožniku-kadrovcu 1.800 dinarjev na leto.

Ob prevedbi poizkusnega in začasnega orožnika za stalnega se izvrši razvrstitev na ustrezajočo stopnjo osnovne plače tako, da se mu za stopnjo vračunata tudi ves čas, ki ga je prebil nepretrgoma v poizkusni ali začasni službi pri orožništvu.

Člen 76.

Lestvica letne položajne plače za posamezne čine je ta-le:

Narednika-vodnika	Din 3.000.—
Narednika-vodnika po 4 letih	„ 4.200.—
Narednika	„ 1.680.—
Narednika po 4 letih	„ 2.400.—
Podnarednika	„ 1.440.—
Kaplarja v prvih 12 letih službe	„ 1.080.—
Kaplarja z nad 12 leti službe	„ 1.440.—
Stalnega orožnika	„ 960.—

Položajna plača narednika-vodnika in narednika po 4 letih službe in kaplarja po 12 letih kaplarske službe teče avtomatski.

Prehod na višjo lestvično stopnjo položajne plače se zadrži onim orožnikom, ki so v redni ali predhodni kazenski preiskavi, z dnem, ko se uvede zoper nje redna kazenska preiskava, dokler se njih zadeva definitivno ne reši.

Po definitivni rešitvi izgube, ako se bili s sodno odločbo obsojeni ali oproščeni radi nedostajanja zadostnih dokazov, za dobo enega leta pravico do prehoda na višjo stopnjo položajne plače.

Člen 77.

Redna letna stanarina je ta-le:

Naredniku-vodniku v prvih 15 letih službe	Din 1.200.—
Naredniku-vodniku z nad 15 leti službe	„ 1.500.—
Naredniku in podnaredniku v prvih 15 letih službe	„ 1.020.—
Naredniku in podnaredniku z nad 15 leti službe	„ 1.200.—
Kaplarju in stalnemu orožniku v prvih 15 letih službe	„ 900.—
Kaplarju in stalnemu orožniku z nad 15 leti službe	„ 1.020.—

Ta stanarina gre samo onim oženjenim orožnikom, ki žive v kraju stanovališča skupaj s svojo rodbino.

V primeru odkomandiranja ali premeščanja oženjenega orožnika, mu gre pravica do stanarine za vso dobo odkomandiranja, v primeru premestitve pa samo za dobo treh mesecev, če se ni preselil z rodbino.

Neožjenjeni orožniki nimajo pravice do redne stanarine.

Predsednik ministrskega sveta zviša na predlog ministra za notranje posle in v sporazumu z ministrom za finance redno stanarino za kraje, kjer so cene trajno izredno visoke. Glede zvišanja te stanarine se delijo ti kraji na tri razrede: v prvem razredu se zviša redna stanarina s 30%, v drugem z 20%, tretjem pa z 10%.

Oženjenim podčastnikom, kaplarjem in stalnim orožnikom ne gre stanarina, ako stanujejo v državnih ali od države najetih poslopih.

Če je tudi žena državna uslužbenka v istem kraju, gre obema skupaj samo ena stanarina, in sicer ona, ki je večja.

Člen 78.

Vsem orožniškim podčastnikom, kaplarjem in stalnim orožnikom gre brez ozira na čin doklada na aktivno službo, in sicer:

Do vštrevši 5 let službe 600 Din na leto;
od 6 do vštrevši 10 let službe 720 Din na leto;
od 11 do vštrevši 20 let službe 840 Din na leto;
po 20 letih službe 960 Din na leto.

Poizkusni orožniki nimajo pravice do te doklade. Ta službena doklada orožnikov teče avtomatsko.

Člen 79.

Osebna draginjska doklada se izdaje, dokler traja draginja življenjskih potrebščin, z rešitvijo predsednika ministrskega sveta.

Rodbinska doklada (za ženo, zakonske in pozakojene otroke) se izdaje po zakonu o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih.

Za posebno naporno službo v poedinah krajih sme odrediti predsednik ministrskega sveta vsem orožnikom posebno osebno doklado. Orožnikom dvorne orožniške čete se izdaje brez ozira na čin posebna doklada za obleko v znesku 720 dinarjev na leto.

Člen 80.

Osnovna in položajna plača, stanarina, doklada na aktivno službo in draginjska doklada pričenjajo teči s

prvim dnem meseca, ki nastopi, teči pa prenehajo s koncem meseca, v katerem je nastala izpremembra.

Ob vstopu v službo gredo prejemki od dne nastopa službe, ob odpustu onih, ki nimajo pravice do pokojnine, pa tečejo prejemki do konca meseca, v katerem so bili razrešeni službe.

Člen 81.

Oženjeni orožniki, ki so aktivni podčastniki, prejemajo po (12) dvanajst kubičnih metrov drv na leto. To velja tudi za aktivne podčastnike-vdovce, ako imajo zakonske ali pozakonjene otroke, ki jih vzdržujejo.

Člen 82.

Orožniku prestanejo teči prejemki v teh-le primerih:

- a) če umre;
- b) če se odpusti iz službe; in
- c) če pobegne.

Orožniku ne gredo prejemki:

a) za čas samovoljne odstranitve;

b) za dobo daljšega dopusta od onega, predvidenega v členu 87. tega zakona. V tem primeru oženjeni orožniki nimajo pravice do drv;

c) za dobo prestajanja kazni, izrečene s sodno obsodbo. V tem primeru pada vzdrževanje dotičnika (hrana in nastanišče) v breme države. Zapor prestaja pri najbližji vojaški komandi in hrani se po predpisih, ki veljajo tudi za vojsko.

Neozženjeni orožniki ne prejemajo v tem času nikakih prejemkov, rodbinam oženjenih orožnikov pa se izdaje 50% njihovih prejemkov in vsa pripadajoča količina drv.

Vsi prejemki neozženjenih orožnikov in 50% prejemkov oženjenih orožnikov, ki se jim zadržijo, se izročijo blagajni »orožniškega podpornega sklada«, potem ko se poravnajo stroški za prestajanje kazni, izrečene s sodno obsodbo.

č) Za čas predhodne ali redne kazenske preiskave ali sojenja, in to samo v primeru, če se zagovarja v priporu, se zadrži neozženjenemu orožniku, kaplarju in podčastniku 75%, oženjenemu pa 50% celokupnih denarnih prejemkov. Drva oženjenega orožnika se izdajo rodbini.

Pridržani prejemki se izplačajo dotičnemu orožniku, ako pristojni starešina prekine preiskavo, ako se s sodno razsodbo proglasi za nedolžnega, ako se s sodnim sklepom ustavi postopanje zoper njega in ako pade njegovo kaznivo dejanje pod amnestijo. Drugače se izročijo kot dohodek »orožniškemu podpornemu skladu«;

d) za čas prestajanja disciplinske kazni zapora, in sicer izgube podčastniki, kaplarji in stalni orožniki za to dobo položajno plačo, poizkusni in začasni orožniki ter orožniki-kadrovci izgube pa 50% plače. Pridržani prejemki se izročijo blagajni »orožniškega podpornega sklada«.

Člen 83.

Ako je orožnik odgovoren za povračilo škode državi, izda pristojni naredbodavec, najsi bo orožnik v preiskavi ali ne, in najsi bo v priporu ali ne, odlok za zavarovanje škode, odnosno za plačilo v zmislu zadevnih predpisov.

Ako je orožnik v preiskavi ali obtožen, pa se zagovarja v prostosti in opravlja službo, prejema vse prejemke.

Člen 84.

Orožnik se zdravi v civilni, vojaški, samoupravni in občinski bolnici.

V tem času nima oženjeni orožnik pravice do osebne draginjske doklade.

Oženjeni orožnik dobiva, ako se hrani v bolnici, poleg ostalih prejemkov tudi polovico osebne draginjske doklade in vso rodbinsko doklado.

Ako je orožnik v bolnici zaradi rane, dobljene v službi, dobiva vse prejemke, kakor bi bil na licu mesta.

Vsi državni zdravniki (civilni in vojaški) ter vsi samoupravni in občinski zdravniki morajo nuditi zdravniško pomoč vsakemu orožniku, ki jih zanjo prosi, ali se vobče obrne nanje radi te pomoči. Prav tako morajo vsi pravkar navedeni zdravniki brezplačno pregledati vse one osebe, ki se prijavijo orožniškim komandam radi sprejema v orožništvo.

Ob nedostajanju teh zdravnikov morajo zasebni zdravniki nuditi prvo pomoč vsakemu orožniku proti nagradi, ki jim gre po zakonu. Nagrado plača država.

Člen 85.

Orožniki in tudi člani njihovih rodbin imajo pravico do brezplačnega zdravljenja, ko so na bolovanju v svojih hišah, in prav tako tudi pravico do brezplačnih zdravil, če so predpisana z vojaško farmakopejo.

Prav tako imajo pravico do sprejema in posebnih ugodnosti za zdravljenje v vseh državnih in samoupravnih kopališčih, sanatorijih in klimatskih zdraviliščih v državi po predpisih, ki jih predpišeta sporazumno minister za notranje posle ter minister za socialno politiko in narodno zdravje.

Oboleli častniki, vojaški uradniki, podčastniki, kaplarji ter stalni in poizkusni orožniki imajo pravico do denarne podpore za zdravljenje v kopališčih, sanatorijih in klimatskih zdraviliščih, ako je njihova bolezen posledica vojne ali naporene službe pri orožništvu.

Ta podpora se zagotovi vsako leto v proračunu, njeno velikost kakor tudi pogoje, s katerimi se daje, pa predpiše minister za notranje posle.

Člen 86.

Za bolovanja gredo orožnikom vsi prejemki, kakor bi bili na licu mesta.

Bolovanje orožnika sme trajati nepretrgoma največ leto dni. Če tekom tega roka ne ozdravi, ali ne postane zopet sposoben za aktivno službo pri orožništvu, a si je pridobil pravico do pokojnine, se upokoji. Če si ni pridobil pravice do pokojnine, se odpusti iz službe po čl. 41. tega zakona.

Člen 87.

Orožniški podčastniki vobče ter titularni podčastniki in kaplarji z nad 10 leti službe imajo pravico do 20 dni dopusta na leto. Vsi ostali orožniki imajo pravico do 15 dni dopusta na leto.

Če znaša odsotnost orožnika več ko 30 dni v enem koledarskem letu, nima pravice do prejemkov.

Člen 88.

Orožniki imajo pravico do brezplačne vožnje po državnih železnicah in ladjah ob odhodu in povratku, kadar:

1. spremljajo krivce in vojaške begunce;
2. spremljajo priprte in izgnane osebe;
3. spremljajo obsojence iz sodnih in policijskih zaporov v kazenske zavode in kadar spremljajo obsojence iz enega v drug kazenski zavod;
4. zasledujejo in preiskujejo, pri čemer smejo uporabljati vse vlake izvzemši mednarodne;
5. potujejo službeno radi zastraženja železniške proge, cest, smeri in prostorov;
6. potujejo službeno v koncentracijski kraj;
7. so odkomandirani in potujejo na službeni poziv predstojnikov;
8. potujejo službeno v svojstvu kurirjev;
9. spremljajo železniške vlake in ladje;
10. spremljajo državni denar, opremo in živino; in
11. potujejo na bolovanje, zdravniški in superrevizijski pregled radi uvrščenja v kategorije, šolo, tečaj ali učno središče in na šolska streljanja.

Orožniški častniki imajo, kadar obhajajo in nadzorujejo orožnike, ki stražijo železniško progo in zgradbe, pravico do brezplačne vožnje na vseh vlakih, izvzemši ekspresne. Objava velja za listino.

V vseh drugih primerih plačajo častniki in orožniki vozne stroške na ladjah in železnicah po vojaški tarifi.

Kadar potujejo orožniki kot priče na vabilo preiskovalnega ali sodnega oblastva, gredo s tem združeni stroški v breme dotičnega oblastva.

Vojaki, ki služijo kadrski rok pri orožništvu, dobijo kadar gredo na prvi dopust in kadar se odpustijo po odsluženju kadrskega roka iz orožništva domov, na zahtevo orožništva od najbližjih vojaških komand objave za železniško vožnjo s kreditiranim voznim listkom.

Člen 89.

Orožniki se hranijo iz svojih prejemkov in iz njih plačujejo tudi svojo postrežbo, drva za kuhanje jedi, razsvetljava kuhinje in kuhinjsko posodo.

Država pomaga pri nabavi kuhinjske posode in kuhinjske opreme v mejah proračunskih možnosti.

Člen 90.

Odtegljaji in rubeži orožniških prejemkov se smejo vršiti samo po predpisih zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih in zakona o državnem računovodstvu.

Člen 91.

Pisarniške potrebščine, popravila, vzdrževanje pisarniškega in ostalega pohištva, pribor in sredstva za čiščenje pisarniških prostorov, kurjava, razsvetljava in posteljnina za ljudi in ostali materialni izdatki se smejo po potrebi pavšalirati v mejah proračuna.

Vsi pavšali in doklade materialnega značaja se izplačujejo proti potrdilu.

Zadevni predpis izda minister za notranje posle v sporazumu z glavno kontrolo.

Člen 92.

Obrabljena ekonomska oprema pri orožništvu in onemogla in nesposobna živina, vozovi, avtomobili in

motorna kolesa se prodajo. Na teh prodajah izrženi denar se vlaga kot dohodek v orožniški ekonomski sklad, ki se ustanovi in čigar področje predpiše minister za notranje posle na predlog komandanta orožništva in v sporazumu z glavno kontrolo s pravilnikom.

Člen 93.

Denarno in materialno oskrbovanje in upravljanje pri orožništvu se vrši po dotičnih zakonih in predpisih, ki veljajo za vojsko in mornarico. Kolikor bi pri orožništvu ne bilo mogoče po njih postopati radi njegove posebne službe in razmer, sme minister za notranje posle odstopiti od teh predpisov in jih prilagoditi s pravilnikom in v soglasju z glavno kontrolo potrebam orožništva.

Člen 94.

Predpisi zakona o ustrojstvu vojske in mornarice glede zavarovanja podčastnikov veljajo tudi za orožniške podčastnike.

Čas, ki ga prebijejo orožniški podčastniki v pripravi za prehod v civilno državno službo, se na ponovnem roku ne računi kot služba in tudi ne za pridobitev pravice do napredovanja, ampak se šteje samo za stopnjo osnovne plače in za pokojnino.

Člen 95.

Civilnim uslužbencem v službi pri orožništvu in služiteljem gredo prejemki po predpisih zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih.

DESETI DEL.

Pokojnine.

Člen 96.

Vsem podčastnikom, kaplarjem, stalnim in poizkusnim orožnikom v aktivni službi in v pokoju se pridružujejo od osnovne in položajne plače, stanarine in doklad na aktivno službo 3% kot vložek za pokojnino.

Pridržani zneski se izročajo najbližjim finančnim direkcijam.

Ta vložek se pridružuje, dokler se ne uredi z občim zakonom vprašanje pokojninskega sklada za vse državne uslužbence.

Člen 97.

Orožniški podčastnik, kaplar in stalni orožnik sme biti, ko je dovršil 10 let službe, upokojen na lastno prošnjo, ako ji je mogoče ugoditi brez škode za koristi službe. Ako je pa dovršil 30 let priznane službe ali 55 let starosti, se mora na lastno zahtevo takoj upokojiti.

Člen 98.

Orožniški podčastnik, kaplar in stalni orožnik se, ako so si pridobili pravico do pokojnine, upokojijo po potrebi službe.

1. ako ne ozdravijo po nepretrganem bolovanju leto dni. V tem primeru ugotovi njihovo zdravstveno stanje strokovna vojaška komisija;

2. kadar se po oceni superrevizijske komisije proglasijo za nesposobne za kakršnokoli službo pri orožništvu;

3. ako nimajo izobrazbe in sposobnosti za kakršnokoli službi pri orožništvu, ki bi ustrezala njihovemu činu;

4. če se odpustijo iz orožništva po členu 41., točki 2. pod a) in b);

5. orožniki, ki so odpuščeni po členu 41., točki č), obdržijo pravico do pokojnine, če imajo 20 let državne službe in če jih v to predlaga komandant orožništva.

Člen 99.

Za pokojnino se šteje ves čas, ki so ga pretrgoma ali nepretrgoma prebili v aktivni državni službi, kakor tudi ostali čas, priznan s tem zakonom, in sicer po dovršenem 21 letu starosti in po odbitku 18 mesecev kot polnega roka službe v stalnem kadru.

Orožniku, ki je preveden iz začasnega ali poizkusnega za stalnega, se šteje čas, ki ga je prebil v službi kot začasni ali poizkusni orožnik, v aktivno službo.

Člen 100.

Osnova za računanje pokojnine podčastnikov, kaplarjev in orožnikov je njihova osnovna in položajna plača, doklada na aktivno službo pri orožništvu in redna stanarina ob upokojitvi. Od pokojninske osnove jim pripada po 10 letih 50% in po vsakem pol letu 1-25%, tako da dobijo po 30 letih polno pokojninsko osnovo za pokojnino. Začeto polletje se računa za polno.

Člen 101.

Od časa, prebitega v orožniški službi v kraju, kjer so življenske razmere posebno težke, se šteje za pokojnino vsakih 8 mesecev kot polno leto.

Kateri so ti kraji, določi predsednik ministrskega sveta na predlog ministra za notranje posle. Leta, prebita v Južni Srbiji, se štejejo dvakratno za pokojnino, in sicer od 1. septembra 1923. do 1. septembra 1930.

Vojna leta se štejejo orožnikom dvakratno za pokojnino, in to brez ozira na trajanje vojne v dotičnem letu.

Podčastniki, kaplarji in orožniki tudi ob prevedbi v civilno službo ne izgube pridobljene pravice do pokojnine.

Člen 102.

Če se podčastnik, kaplar, stalni ali začasni orožnik ob opravljanju službe brez lastne krivde tako poškoduje ali tako zboli na boleznih, ki je nastopila kot posledica opravljanja službe, da postane nesposoben za nadaljnjo službo, se mu prizna za pokojnino čas, ki ga je do takrat prebil v službi, in še 10 let več. Ako pa postane zaradi zadobljene poškodbe popolnoma nesposoben za kakršnokoli pridobitno delo vobče, se mu prizna za pokojnino vsa njegova osnovna in položajna plača, doklada na aktivno službo in redna stanarina, ki jo je do tedaj užival.

Tako obolenje ali poškodbo je treba takoj dokumentarno ugotoviti in hraniti dokumente pri listinah dotičnih orožnikov.

Taka pokojnina ne sme biti v nobenem primeru večja od njegove polne pokojnine (člen 100).

Člen 103.

Orožniki, upokojeni po točkah 1. in 2. člena 98. in po členu 102. tega zakona, se lahko vrnejo v aktivno službo, ako strokovna vojaška komisija ugotovi, da so ozdraveli in postali zopet sposobni za službo.

Odlok o njihovem povratku v aktivno službo izda komandant orožništva.

Pozivu se morajo odzvati.

Orožniki, upokojeni po členu 97. in točkah 3., 4. in 5. člena 98. tega zakona, se ne morejo več povrniti v aktivno službo.

Člen 104.

Podčastniku, kaplarju in orožniku, ki postane razen primerov iz člena 102. brez lastne krivde telesno ali duševno nesposoben za službo, a ni pridobil pravice do pokojnine, niti mu ni določena pokojnina po členu 102. tega zakona, ima pa več ko 3 leta službe, se izda kot podpora enkrat za vselej letni znesek njegove plače (osnovne in položajne), redne stanarine in doklade na aktivno službo pri orožništvu obenem z draginjsko in rodbinsko doklado.

Člen 105.

Nesposobnost ali sposobnost orožnika za službo se ugotavlja samo s pregledom superrevizijske komisije one armadne oblasti, na katere ozemlje je štab orožniškega polka, pri katerem je dotični orožnik v službi.

Člen 106.

Osebni in rodbinski prejemki tečejo s prvim dnem meseca, ki sledi onemu, v katerem je nastopil primer, radi katerega se odreja pokojnina.

Člen 107.

Podčastniki, kaplarji in stalni orožniki izgube pravico do pokojnine:

1. če jih sodišče obsodi na najmanj 6 mesecev strogega zavora ali najmanj 1 leto zavora, pri nečastnih dejanjih pa brez ozira na višino kazni;

2. če izgube čin;

3. če samovoljno zapuste službo;

4. če se upokojeni orožnik ne odzove pozivu na službo po členu 103. tega zakona;

5. če se oženijo v dobi aktivne službe brez potrebnega dovoljenja;

6. če se na lastno prošnjo odpustijo iz aktivne službe; in

7. če umrejo.

Člen 108.

Glede osebne in rodbinske draginjske doklade veljajo za upokojenca in upokojenke predpisi, ki obstoje tudi za ostale civilne državne uslužbenca.

Člen 109.

Pravico do rodbinske pokojnine pridobivajo orožniki za člane svoje rodbine po predpisih zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih.

Prav tako izgublajo po predpisih omenjenega zakona pravico do pokojnine njihove družine.

Člen 110.

Za pogreb podčastnika, kaplarja, stalnega, poizkusnega in začasnega orožnika, najsi bo aktiven ali upokojen, se izdajo onemu, ki je pogreb izvršil, pokojnikovi enomesečni prejemki.

Poleg tega se izdajo ženi ali otrokom kot podpora, ako nimajo drugih dohodkov, dvomesečni redni prejemki. Ta podpora se izdaje na odlok ministra za notranje posle.

Člen 111.

Podčastnike, kaplarje in orožnike upokojuje minister za notranje posle. V odloku o upokojitvi odloča tudi o pokojninskih prejemkih orožnikov, odnosno njihovih rodbin.

To svojo pravico sme minister za notranje posle prenesti na komandanta orožništva.

Odloki o pokojnini se izročijo prizadetim strankam, in sicer za državo ministru za finance, potem ko se predhodno doseže soglasna odločba glavne kontrole.

Zoper sklep o višini pokojnine imajo nezadovoljne stranke pravico do pritožbe na državni svet v roku 30 dni od dne prejema sklepa.

Člen 112.

Za vse ostalo, kar bi se utegnilo nanašati na osebne in rodbinske pokojnine orožnikov, veljajo, kolikor ni v tem zakonu predvideno, predpisi zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih.

Člen 113.

Za podpiranje orožnikov v primerih bolezni in nezgod se osnuje »orožniški podporni sklad«, čigar pravila predpiše minister za notranje posle na predlog komandanta orožništva.

Prehodne odredbe.

Člen 114.

Orožnikom, ki so na lastno prošnjo izstopili iz orožništva in niso zunaj njega prebili več kot eno leto ter se vnovič sprejmejo k orožništvu, se všteje čas, ki so ga prej prebili pri orožništvu, za višjo stopnjo osnovne plače, čin in pokojnino.

To velja samo do konca leta 1930.

Člen 115.

Začasni orožniki, ki so sedaj v službi pri orožništvu in so prebili v tej svoji lastnosti najmanj tri leta v službi pri orožništvu, se smejo prevesti za stalne orožnike do konca leta 1930, če jih v to priporočijo starešine.

V tem primeru se šteje po odbitku 18 mesečnega kadrskega roka, če ga niso že prej odslužili, čas, ki so ga prebili kot začasni orožniki, za stopnjo osnovne plače in pokojnino, kakor bi bil prebit v poizkusni službi.

Odlok o prevedbi teh začasnih orožnikov za stalne izdaje komandant orožništva.

Člen 116.

Za civilne osebe v službi pri orožništvu veljajo isti zakonski predpisi, ki veljajo tudi za civilne osebe v službi pri vojski.

Člen 117.

Vojaški uradniki v službi pri orožništvu, ki so bili prej upravni častniki ekonomske stroke in so uživali doklado na službo pri orožništvu po členu 66. tega zakona, ohranijo pravice do prejemanja iste doklade tudi po dnevu njihove prevedbe za vojaške uradnike.

Člen 118.

Pogoji poveljevanja iz člena 53. tega zakona se do 31. decembra 1931. ne nanašajo na one častnike, ki so do sedaj po potrebi službe prideljeni štabom, ako izpolnjujejo ostale posebne pogoje istega člena.

Ta člen ne velja za one častnike, ki so prideljeni štabom zaradi ocene, da niso sposobni za poveljevanje.

Člen 119.

Za izvedbo tega zakona sta pristojna minister za notranje posle in minister za vojsko in mornarico. Ona sta pooblaščenca, izdati v pravilnikih natančnejše določbe o izvajanju predpisov tega zakona.

Člen 120.

Ta zakon stopi v veljavo z dnem, ko ga podpiše kralj, obvezno moč pa dobi, ko se objavi v »Službenih novinah«. S tem dnem izgube veljavo zakon o orožništvu in zakon o orožniškem pokojninskem skladu z dne 1. aprila 1922. ter uredba o izpremembah in dopolnitvah zakona o orožništvu in zakona o orožniškem pokojninskem skladu z dne 22. marca 1929. kakor tudi vse določbe ostalih zakonov in uredb, ki se nanašajo na predmete, urejene s tem zakonom.

Našemu ministru za notranje posle in Našemu ministru za vojsko in mornarico priporočamo, da ta zakon objavita, vsem ministrom pa, da skrbijo za njegovo izvedbo; oblastvom zapovedujemo, da se po njem ravna, vsem in vsakomur pa, da se mu pokoravajo.

Niška Banja, dne 27. septembra 1930.

Aleksander s. r.

Minister za vojsko
in mornarico,
častni adjutant
Nj. Vel. kralja,
armijski general
Stev. S. Hadžić s. r.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general
Dr. M. Srškić s. r.

Videl
in pritisnil državni pečat
čuvar državnega pečata,
minister pravde:
Dr. M. Srškić s. r.

268.

MI

Aleksander I.,

po milosti božji in volji naroda kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za zunanje posle in Našega ministra pravde ter po zaslišanju Našega predsednika ministrskega sveta

Zakon

o deklaraciji ministra za zunanje posle kraljevine Jugoslavije, formulirani dne 16. maja 1930. v Ženevi ob podpisu fakultativne odredbe, predvidene v protokolu o podpisu štatuta stalnega mednarodnega sodišča,

ki se glasi:

§ 1.

Odobrava se in moč zakona dobiva deklaracija ministra za zunanje posle kraljevine Jugoslavije, formulirana dne 16. maja 1930. v Ženevi ob podpisu fakultativne odredbe, predvidene v protokolu o podpisu štatuta stalnega mednarodnega sodišča, ki se glasi v (izvirniku in) prevodu:

Deklaracija

ministra za zunanje posle kraljevine Jugoslavije, formulirana dne 16. maja 1930. v Ženevi ob podpisu fakultativne odredbe, predvidene v protokolu o podpisu štatuta stalnega mednarodnega sodišča (Ženeva, dne 16. decembra 1920.).

V imenu kraljevine Jugoslavije in s pridržkom ratifikacije izjavljam, da priznavam tudi brez posebne konvencije z vsakim drugim članom Društva narodov ali države, katere vlada je priznana od kraljevine Jugoslavije, in ki sprejema isto obveznost, to je ob pogoju vzajemnosti, za polnopravno obvezno jurisdikcijo stalnega mednarodnega sodišča v skladu s čl. 36. njegovega štatuta* za dobo petih let, ki se štejejo od deponiranja ratifikacijskih listin, v vseh spornih vprašanjih, ki bi se utegnili pojaviti po ratifikaciji te deklaracije, izvzemši ona sporna vprašanja, ki se nanašajo na vprašanja, spadajoča po mednarodnem pravu izključno pod jurisdikcijo kraljevine Jugoslavije, in izvzemši one primere, v katerih so se ali bi se sporne stranke dogovorile, da si izberejo drug način miroljubne poravnave.

* Opomba: Člen 36. štatuta stalnega mednarodnega sodišča v (izvirniku in) prevodu se glasi:

Člen 36.

Pristojnost sodišča se razteza na vse zadeve, ki mu jih predložijo stranke, kakor tudi na vse primere, ki so

posebej predvideni v pogodbah in konvencijah, ki so v veljavi.

Člani društva in države, omenjene v prilogi pakta, lahko izjavijo, bodisi ob podpisu ali ratifikaciji protokola, kateremu je priključen ta akt, bodisi naknadno, da priznavajo že sedaj tudi brez posebne konvencije z vsakim drugim članom ali državo, ki sprejemajo isto obveznost, za polnopravno obvezno jurisdikcijo sodišča v vseh ali nekaterih spornih vprašanjih pravnega značaja, ki imajo za predmet:

a) tolmačenje kakšne pogodbe;

b) vsako točko iz mednarodnega prava;

c) stvarnost vsakega dejstva, ki bi pomenila, če bi bilo ugotovljeno, kršitev kakšnega mednarodnega angažmaja.

Zgoraj omenjena deklaracija se lahko poda prosto in enostavno ali ob pogoju vzajemnosti od nekaterih ali izvestnih članov ali držav ali za določeno časovno razdobje.

Če se ugovarja pristojnosti sodišča, odloči sodišče.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga podpiše kralj, obvezno moč pa dobi, ko se izvrši deponiranje ratifikacijskih listin navedene deklaracije pri tajništvu Društva narodov v Ženevi in razglasi v »Službenih novinah«.

Našemu ministru pravde priporočamo, da ta zakon razglasi, Našemu ministru za zunanje posle, da skrbi za njegovo izvedbo, oblastvom zapovedujemo, da se po njem ravnajo, vsem in vsakomur pa, da se mu pokorijo.

Beograd, dne 30. oktobra 1930.

Aleksander s. r.

Videl
in pritisnil državni pečat
čuvar državnega pečata,
minister pravde:
Dr. M. Srškić s. r.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Nj. Vel. kralja,
divizijski general
Peter Živković s. r.

(M. P.)

Minister
za zunanje posle:
Dr. V. Marinković s. r.
Minister pravde:
Dr. M. Srškić s. r.

Opomba: Ratifikacijske listine so bile deponirane v Ženevi dne 24. novembra 1930.

Pov. št. 23.644.

Iz pisarne ministrstva za zunanje posle.

Uredbe osrednje vlade.

269.

Razpis.

Uveljavljanje dopolnilnega protokola s Poljsko.

V »Službenih novinah«, št. 249/LXXXVII/533, z dne 30. oktobra 1930.* je bil objavljen in je stopil istega dne v veljavo dopolnilni protokol s Poljsko, ki je sicer sestavni del trgovinske konvencije med Jugoslavijo in Poljsko, objavljene v »Službenih novinah« št. 162/XXXIII. z dne 18. julija 1924.

Ker je po besedilu člena 4. tega dopolnilnega protokola znižana minimalna uvozna postavka carine za parafin iz št. 183., točke 1. uvozne tarife od 30 na 15 zlatih dinarjev od 100 kg, dajem na podstavi čl. 23. zakonskega predloga o obči carinski tarifi naslednje

pojasnilo:

1. Počenši z dnem 30. oktobra 1930. se pobira, in sicer v duhu načela največjih ugodnosti, ki se izvaja v vseh naših trgovinskih pogodbah in konvencijah, 15 zlatih dinarjev od 100 kg na ves prečiščen parafin iz št. 183., točke 1. uvozne tarife, ki se uvaža iz držav pogodbenic.

2. Na prečiščen parafin iz držav-pogodbenic, ki je dne 30. oktobra 1930. shranjen v zasebnih carinskih skladiščih in to tudi v primerih, ko so deklaracije že vplačane, blago pa niti deloma ni dvignjeno, naj se uporabi v duhu odstavka 2., čl. 24. zakonskega predloga o obči carinski tarifi kot ugodnejša carina 15 zlatih dinarjev od 100 kg; in

3. na prečiščen parafin iz držav-pogodbenic, ki je dne 30. oktobra 1930. shranjen v zasebnih carinskih skladiščih, se uporabi v zmislu predzadnjega odstavka čl. 24. zakonskega predloga o obči carinski tarifi carina 15 zlatih dinarjev od 100 kg, če se parafin ocarini in dvigne iz skladišča v roku 15 dni po 30. oktobru 1930.; če pa se parafin ne ocarini in ne dvigne iz zasebnega skladišča v roku 15 dni po 30. oktobru 1930., se uporabi minimalna carina 30 zlatih dinarjev od 100 kg, toda vedno s pogojem, da prihaja prečiščen parafin iz države-pogodbenice.

V Beogradu, dne 30. oktobra 1930., št. 40029/IV.

Minister za finance:
dr. St. Šverljuga s. r.

Banove uredbe.

270.

Na podlagi čl. 6. zakona o nazivu in razdelitvi krajevne na upravna območja z dne 30. oktobra 1929, Ur. l. št. 999/100 iz l. 1929. in točke 2. čl. 27. zakona o banski

* Glej »Službeni list« z dne 29. nov. 1930., št. 259/41.

upravi z dne 7. septembra 1929, Ur. l. Dravske banovine št. 1/1 iz l. 1929., predpisujem za opravljanje blagajniških poslov v občinah Dravske banovine naslednje odredbe:

Razglas

o opravljanju občinskih blagajniških poslov v občinah Dravske banovine.

Člen 1.

Blagajnik.

Občinske blagajniške posle opravlja občinski blagajnik. V nobenem primeru ne sme teh poslov opravljati župan sam.

Člen 2.

Dolžnost občinskega blagajnika je skrbeti, da so občinska blagajna, občinske blagajniške knjige in dokazilne listine v redu, da se pravočasno izterjujejo občinski dohodki in davščine in da se pravočasno izplačujejo zapadle terjatve.

Člen 3.

Občinska blagajna.

Občinski denar kakor tudi vsi občinski vrednostni papirji se morajo hraniti v občinski železni blagajni. Večji denarni zneski, ki presegajo pri večjih občinah Din 10.000—, pri manjših Din 5000—, se ne smejo pustiti neplodno ležati v občinski blagajni, ampak se morajo pupilarno varno naložiti.

Zasebni denar in druge zasebne vrednosti se v občinski blagajni ne smejo hraniti.

Člen 4.

Blagajnični dnevnik.

V vsaki občini mora voditi občinski blagajnik blagajnična dnevnik občinskega in ubožnega zaklada.

Kot blagajnični dnevnik se uporablja vezana knjiga; strani morajo biti numerirane; vsaka stran ima sledečih pet razpredelkov: datum, tekoča številka, naslov ali predmet, znesek dohodka, odnosno izdatka. Dohodki se vknjižujejo na levi, izdatki pa na desni strani.

Vpisovanje se vrši s črnilom. Vsako radiranje je strogo prepovedano. Če se kljub pazljivosti primeri kakšna pomota, naj se napačno vknjiženi znesek s tanko vodrovno črto prečrta, pravilni znesek pa naj se vpiše nad prečrtano vsoto.

Člen 5.

V blagajnični dnevnik se mora takoj ob vplačilu odnosno izplačilu vknjižiti vsak prejemek odnosno izdatek. Blagajnični dnevnik mora vedno izkazovati natančno stanje občinske denarne imovine. Kot prva postavka se vpiše vsako leto v blagajnični dnevnik prebitek odnosno primanjkljaj prejšnjega leta, za tem se vknjižujejo prejemki in izdatki po časovnem redu. Vsako naknadno vknjiževanje je nedopustno.

Vsak vpis je oznamovati s tekočo številko in natančnim datumom prejema, odnosno izplačila. Iz vpisa v razpredelku »predmet« mora biti točno razvidna oseba,

ki je denar vplačala, odnosno prejela kakor tudi navedba, zakaj je bil denar prejet, odnosno izplačan.

Pri redno ponavljajočih se plačilih se mora vedno označiti tudi doba, za katero je bil znesek prejet, odnosno izplačan.

Clen 6.

Taksni dnevnik.

Vsaka občina, ki pobira z odobrenjem nadzorne oblasti občinske takse, mora voditi taksni dnevnik. Vsaka stran tega dnevnika mora imeti sledeče razpredelke: Tekoča številka, datum, ime plačnika, vrsta takse in vplačani znesek. V ta dnevnik se morajo sproti vknjiževati vsi na taksah prejeti dohodki. Ob koncu vsakega meseca se prejete takse seštejejo in skupni iznos se prenese v občinski, odnosno ubožni blagajnični dnevnik. Občinske takse od izdanih živinskih potnih listov se vpisujejo v seznam izdanih živinskih potnih listov, od tu se koncem vsakega meseca prenese v taksni dnevnik le skupni iznos te takse.

Clen 7.

Pomožni blagajnični dnevnik.

Za občinska podjetja in za posebne posle, ki zahtevajo vedno točen pregled dohodkov in izdatkov, se morajo voditi pomožni blagajnični dnevniki. Taki posli so zlasti:

- a) vsako večje gradbeno delo pri občinskih poslojih, cestah in drugih občinskih napravah;
- b) dela, ki jih dela občina s podporo države ali banovine, odnosno s prispevki ene ali več vasi ali podobčin;
- c) vsa dela in posli, ki jih vrši občina na tuj račun;
- č) dvigi in vloge na tekočem računu;
- d) nakup in prodaja uradnih tiskovin.

Iz teh pomožnih blagajničnih dnevnikov se prenašajo v blagajnični dnevnik le skupni zneski. Pomožni blagajnični dnevnik s prilogami se hrani kot računski priloga za dotični vpis v občinskem blagajničnem dnevniku.

Tak pomožen blagajnični dnevnik se mora voditi tudi za razdelitev vsake podpore. Poraba podpore mora biti točno razvidna, prejemniki podpore morajo potrditi prejem z lastnoročnim podpisom.

Clen 8.

Dokazilne listine.

Vsi vpisi dohodkov in izdatkov v blagajničnem dnevniku morajo biti opremljeni z dokazilnimi listinami, ki izpričujejo, da je vpis pravilen. Te listine morajo biti pisane s črnilom ali s strojem in morajo biti zaznamovane s številko, katero ima pripadajoči vpis v blagajničnem dnevniku. Ako velja ona priloga za več postavk, jo je priložiti prvi postavki, obenem pa na prilogi označiti, za katere poznejše postavke še velja. Istotako je v teh primerih pri poznejših postavkah blagajničnega dnevnika navesti številko dnevnika, kateri je blagajniška priloga priložena.

Računske priloge je hraniti urejene po tekočih številkah za vsako leto posebej.

Clen 9.

Dokazila o prejemkih

Za dokazilne listine občinskih prejemkov veljajo:

1. Za dohodke občinskih doklad in trošarin, ki jih nakazujejo občinam davne uprave in kraljevska banska uprava, kakor tudi za globe, katere nakazujejo občinam sreska načelstva in okrajna sodišča: odrezki poštne nakaznic, pri poslednjih tudi zadevni dopis sreskega načelnika, odnosno sodišča. Zaradi malega formata se ti odrezki lahko izgube; zato naj se nalepijo na $\frac{1}{4}$ pole pisarniškega papirja, kamor se mora pripisati tudi datum prejema in naslov, na podlagi katerega je bil znesek nakazan, n. pr. občinska doklada k direktnim davkom za čas, ali občinska trošarina za mesec 1930.

2. Za dohodke občinskih trošarin, katere pobirajo občine v lastni režiji: plačilni list, na katerem potrdi plačnik resničnost plačane vsote z lastnoročnim podpisom. Priložen mora biti tudi mesečni seznam zatrosarinjenih predmetov, katerega napravi županstvo pri pristojnem oddelku finančne kontrole za vsakega točilca. V občinah, kjer je več točilcev, naj se napravi za vsak mesec skupen seznam vseh točilcev s sledečimi razpredelki: tekoča številka, naslov točilca, količina zatrosarinjenih predmetov, pripadajoča občinska trošarina in končno razporedilek, kjer vsak točilec z lastnoročnim podpisom potrdi plačilo nanj odpadajočega zneska.

3. Za posojila: odlok nadzorne oblasti, s katerim je bilo posojilo dovoljeno in potrdilo denarnega zavoda, ki je posojilo izplačal.

4. Za poslovanje na tekočem računu: vsakokratni izpisek iz tekočega računa.

5. Za občini nakazane podpore: odlok oblasti, ki je podpora dovolilo, in odrezek poštne nakaznice, ki naj se prilepi na odlok.

6. Za dvige iz hranilnih knjižic: dotična hranilna knjižica, odnosno izpisek ali izplačilni list denarnega zavoda.

7. Za ves ostali denar, ki pride po pošti: odrezek poštne položnice, pri katerem mora blagajnik pripisati, zakaj je bil denar namenjen.

8. Za vse druge prejemke: plačilni list, ki mora biti lastnoročno podpisan od plačnika.

Clen 10.

Dokazila o izdatkih.

Za dokazila o izdatkih iz občinske blagajne veljajo računi, fakture, pobotnice in druge listine, katere sestavljajo praviloma stranke, ki prejmejo denar.

Iz teh izkazil mora biti razvidno sledeče:

- a) znesek izplačila naveden tudi z besedami,
- b) dobava ali delo, sklep ali pogodba, na podlagi katere se znesek izplača,
- c) datum in kraj izplačila,
- č) lastnoročni podpis prejemnika s točnim naslovom in z dostavkom, da je označeni znesek resnično prejel.

Za plačila po poštnem uradu nadomešča lastnoročni podpis stranke prejemnica poštne urada, ki naj se prilepi na plačani račun.

Vsa dokazila o prejemkih morajo biti pisana s črnilom ali strojem.

Pri izdatkih za uradne pote se mora označiti cilj potovanja in čas odsotnosti. Če se je izvršil uradni pot na poziv oblasti, se mora priložiti računu oblastveni odlok.

Za plače občinskim uslužbencem naj se napravi skupen mesečni izkaz, na katerem potrdijo uslužbenci prejete zneske.

Istotako naj se napravi skupen mesečni izkaz za izplačila ubožnih podpor s sledečimi razpredelki: Tekoča številka, datum izplačila, naslov prejemnika podpore, datum odborove seje, v kateri mu je bila podpora dovoljena, višina mesečne podpore in končno razporedilek, v katerem potrdi stranka resnični prejem vpisanega zneska.

Člen 11.

Ako je prejemnik denarja nepismen, se mora izvršiti izplačilo pred dvema pričama, ki z lastnoročnim podpisom potrdita resničnost izplačila, prejemnik denarja se pa podkriža. Enako morata potrditi izplačilo dve priči, če računopolagač ne prejme denarja osebno, ampak po pooblaščenju.

Člen 12.

Občinski blagajnik sme vršiti plačila iz občinske blagajne le po predhodnem po županu lastnoročno podpisanem nakazilu. Preden znesek izplača, se mora prepričati o nastopnem:

1. da je računska priloga sestavljena po določilih čl. 11. tega razglasa,
2. da je računska priloga številčno pravilna,
3. da je pravilno kolkovana,
4. da je zakonita in proračunska možnost za izplačilo, kar potrdi župan obenem z nakazilom,
5. ako se z dobavo izpopolni občinski inventar, da je nabavljeni predmet zabeležen v inventarnem zapisniku.

Člen 13.

Vse občinsko gospodarstvo se mora vršiti natančno po odobrenem proračunu dotičnega leta.

Ob vsakem nakazilu mora župan ugotoviti, če se sme znesek nakazati kot postavno dopusten, zlasti če ima za izdatek kritje v odobrenem občinskem proračunu, če je cena primerna in če nabavljeni predmet in opravljeno delo odgovarjata pogodbi.

Člen 14.

Občinski odbor mora najmanj dvakrat na leto kontrolirati poslovanje županovo in blagajnikovo in izvršiti nenapovedano skonstrucijo občinske blagajne. Ob tej priliki se morajo zaključiti oba blagajnična dnevnik in vsi pomožni blagajnični dnevnik in taksni dnevnik. O skonstruciji se mora napraviti poseben zapisnik, katerega morajo podpisati dva pregledovalca računov, župan in blagajnik. Pregledovalce računov določi občinski odbor izmed članov občinskega odbora.

Datum in uspeh skonstrucije se mora zabeležiti tudi v vseh blagajničnih dnevnikih s sledečo klavzulo: Zaključeno ob priliki skonstrucije občinske blagajne dne in ugotovljeno s prebitkom — primanjkljajem
Din

Člen 15.

Inventarni zapisnik.

Vse nepremično in premično premoženje občine, kakor pisarniška oprema, zakoniki, poslovne knjige, orodje in drugo, mora biti vpisano v občinskem inventarnem zapisniku. V inventarnem zapisniku se mora sproti zabeležiti vsaka izprememba v občinski imovini. Vodi in izpopolnjuje ga župan. Občinski odbor mora pregledati inventarni zapisnik vsaj enkrat na leto.

Člen 16.

Ta razglas stopi v veljavo in dobi obvezno moč z dnem, ko se razglasi v »Službenem listu kraljevske banske uprave Dravske banovine« v Ljubljani.

Zupani, kateri še opravljajo občinske blagajniške posle, jih morajo izročiti novo določenim občinskim blagajnikom najkasneje do 1. januarja 1931.

Člen 17.

Občine čabarskega sreza: Čabar, Gerovo, Plešče in Prezid morajo uporabljati gornje odredbe skladno z odnosnimi zakonskimi odredbami, ki veljajo na njihovem področju, avtonomna mesta Ljubljana, Maribor, Celje in Ptuj pa, v kolikor so združljivi z obstoječim posebnim ustrojem njihove blagajniške službe.

Kraljevska banska uprava Dravske banovine v Ljubljani, dne 4. decembra 1930. II. No. 30879.

Vršilec dolžnosti bana:
Dr. Pirmajer s. r.

271.

Razglas.

V smislu § 37. zakona o zdravstveni zaščiti učencev z dne 30. avgusta 1930., »Službeni list« 197/34 od 30. oktobra 1930., postavljam za člana banskega odbora fonda za zaščito učencev:

1. dr. Lončarja Dragotina, načelnika oddelka za prosveto, kot zastopnika tega oddelka;
2. dr. Pirca Ivana, direktorja higienskega zavoda v Ljubljani, kot zastopnika higienskega zavoda v Ljubljani;
3. dr. Jurečka Ivana, zdravstvenega inšpektorja kraljevske banske uprave v Ljubljani, kot zastopnika oddelka za socialno politiko in narodno zdravje;
4. Mazija Josipa, vršileca dolžnosti direktorja I. državne realne gimnazije, kot zastopnika srednjih šol.

Ljubljana, dne 29. novembra 1930.

Kraljevska banska uprava Dravske banovine.
VI. No. 20846/2.

Vršilec dolžnosti bana:
dr. Pirkmajer s. r.

272.

Odločbe državnega sveta.*

Na obči seji državnega sveta, ki se je vršila dne 27. oktobra 1930., so bile sprejete pod št. 37.152 naslednje odločbe:

I.

»Častniki, popolni in težki invalidi, ki uživajo pokojnino po zakonu o ustrojstvu vojske in mornarice iz leta 1929., a so bili upokojeni, preden je stopil v veljavo invalidski zakon z dne 21. novembra 1925., se prevedejo po prvem odstavku člena 108. omenjenega invalidskega zakona na pokojnino nastopnega višjega čina po omenjenem zakonu o ustrojstvu vojske in mornarice iz leta 1923. Odstavek I. in II. člena 108. pravilnika za izvedbo

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 10. decembra 1930., št. 284/XCVII/605.

invalidskega zakona, izdan na podstavi pooblastila v čl. 116. omenjenega invalidskega zakona, da odredi samo izvedbo istega zakona, nima pravne veljave, kolikor nasprotuje omenjenemu predpisu invalidskega zakona.«

II. in III.

(Izpadeta kot brezpredmetni.)

IV.

»Organom finančne kontrole se šteje čas, ki so ga prebili v vojni, za pokojnino prav tako kakor ostalim bojevnikom. Zato nimajo pravice do ugodnosti iz čl. 72. zakona o organizaciji finančne kontrole glede časa, prebitega v vojni, ker niso mogli, ko so bili na službi v vojni, vršiti obenem službe organa finančne kontrole.«

Št. 38.901. Iz pisarne državnega sveta v Beogradu, dne 26. novembra 1930.